

Vol. LXV.

No. 11

SOKOL AMERICKÝ

VĚSTNÍK
AMERICKÉ OBCE SOKOLSKÉ

OBSAH:

Z naší matriky AOS. — Bol. Jablonský: Bud' silný
— Dubnové vzpomínky (red.). — Jos. Čermák: O vše-
ližem a trochu také o nás. — Br. Jarka: Když jsme
láhli na Mělník, Wis. — L. M. Leonov: Ruským hrdi-
nům. — Vzpružme se! — J. Turek: Zas slunce vzejde.
— V. Kotek: All roads led to Prague. — Corp. Ethel
Makony (cut). — Kar. Vaníček: Sedmero blahoslaven-
ství sokolských. — Zprávy organizační: Z úřadovny
obce. — Fin. zpráva za březen. — Náčelnictvo AOS.
— Z Ústř. vzděl. sboru AOS. — Župa Střední. — Žu-
pa Severovýchodní. — Župa Jižní. — Německé men-
šiny — předvoj Drang nach Osten. — Jar. Jelínek:
Tělocvičná hlídka.

APRIL, 1944

Office: 2348 Clinton Ave., Berwyn, Ill.

* Entered as Second Class matter May 23, 1929, at Post Office at Berwyn, Ill.,
under the Act of March 3, 1879. *

Sokol Americký

Official Organ of the American Sokol Union.

Vychází 15. každého měsíce v Berwyn, Illinois.

Pořadatel:

JARKA KOŠAŘ

3122 S. Clinton Ave., Berwyn, Ill.

Editor:

Výpravčí: LAD MEJDRICH

2348 S. Clinton Ave., Berwyn, Ill.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí být v rukou pořadatele do 1. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny, a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevracejí a neschovávají déle nežli od čísla do čísla.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý předstílivší se člen sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ke které jednotě náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy s adresami oznamuje jednatel aneb účetní jednoty jednatel Předstílivce a též výpravčímu každý měsíc.

Úřadovna Předstílivce A. O. S.

VÁCLAV KONEČNÝ, jednatel

(Úřaduje od 9 hod. ráno do 4 hod. odpo.)

2345 So. Kedzie Ave.,

Tel. Rockwell 5085

Chicago, Ill.

436

KAREL M. PRCHAL,
starosta,

2419 S. Scoville Ave.,
Berwyn, Ill.

JARKA JELÍNEK,
náčelník,

1408 W. 18th St.,
Chicago, Ill.

KATA DANKO,
náčelnice,

4955 Henderson Ave.,
Chicago, Ill.

JOSEF FALTA,
pokladník,

3404 W. 26th St.,
Chicago, Ill.

JAR. J. ZMRHAL,
předseda Ústř. Vzděl. Sboru,
4301 W. Cullerton St.,
Chicago, Ill.

JARKA KOŠAŘ,
vzdělavatel Ústř. Vzděl. Sboru,
3122 S. Clinton Ave.,
Berwyn, Ill.

Z NAŠÍ MATRIKY AOS.

Sokol Los Angeles, Calif. — Noví členové: Brož Vladimír, Starý Clement, Hanáček Ladislav, Hanáček František, Herman, Nekuda Emil, Driml Williams, Cocek Jaroslav, Houska Václav.

Těl. sbor dívek a paní, New York, N. Y. — Nové členky: Julia Backer, Ing. Schmemmerling, Sofie Sazama, Josefa Vogel, Zdenka Soukup, Božena Schmidhart, Masie Hrubý, Věra Hrubý, Eleanor Anton, A. Vaško. Změna jména: Rose Kutilek-Bothstein, Květuše Spalek-Hron.

Sokol Curtis Bay, Md. — Odstoupil: Viliam Spicka.

Sokolice Tábor, Berwyn, Ill. — Nové členky: Emilie Beneš, Elsie Zemánek, Elsie Zemánek, Blanche Kos.

Sokol Scio, Ore. — Nový člen: Ed. L. Rubesh. Zemřel: Jos. Bartů.

Sokol Čechie, Chicago, Ill. — Zemřel: Tom Hájek. Odstoupila: Sylvia Šteiner.

Sokol Brookfield, Ill. — Nový člen: Václav Chalupa. Změna jména: Blanche Ježek na Thuma.

Sokol Chicago, Ill. — Noví členové: J. W. Welcl, Karel Solta. Vyloučen: Novák Fr. Přestoupil: Chas. Kalat.

Sokol Slávský, Cicero, Ill. — Noví členové: František Suchý st., František Hanzlík, Robert Fisher.

Sokol Omaha, Nebr. — Noví členové: Herman H. Hruška, Stan. Hruža. Odstoupil: Roy Weselovský, Raymond Pospíšil. Zemřel: Kar. Fryzek.

Sokol St. Louis, Mo. — Noví členové: Josef Rak, Emil Klečka, Frank Široký, Lawrence Ryll, George Sinovich, Geo. Buba, Louis Hamsík, Karel Kolář, Frant. Kopač. Zemřel: Fr. Hroniček.

Sokol St. Paul, Minn. — Odstoupil: Chas. Záleský, Rose Mudra, Frank Mudra, Marie Moravec, Anna Kubík, Helen Jelínek. Znovu přijata: Evangeline Zacher.

Sokolice Havlíček-Tyrš, Chicago, Ill. — Změna jména: Anna Šebek na Janura. Vyloučena: Beatrice Karásek.

Sokolice Slávské, Cicero, Ill. — Nová členka: Spěváček Lorraine. Odstoupily: Vlasta Peroutka, Ann Peroutka. Vyloučeny: Nemcic Mary, Kotrba Marie, Sondová Mary, Piete Cecilia. Změna jména: Rose Kokaska na Kolář.

Sokol Caldwell, Kans. — Nový člen: Fritz A. Wolff.

Sokolice Los Angeles, Calif. — Změna jména: Lucille Simon-Tomppert, Frances Struhar-Kuzmicki, Mildred Řiha-Klecanský.

Těl. sbor paní a dívek New York, N. Y. — Vyloučena: Emily Straus.

(Pokračování na str. 263.)

SOKOL AMERICKÝ

VĚSTNÍK AMERICKÉ OBCE SOKOLSKÉ

Ročník LXV.

Berwyn, Ill., 15. dubna 1944.

Číslo 11.

BUĎ SILNÝ!

CELÝ svět buď školou tvoji,
moudrosti se uč i v lese:
silným kmenem, jenž tam stojí,
každá rána neotřese!

Muž, kterému rána litá
vždycky pokoj srdce ruší,
kterým každá hana zmitá —
prozrazuje slabou duši.

Kdo se jako šípu leká
každé létající plevy,
před branným kdo děckem kleká:
velmi malé srdce jeví.

Kdo zří moře v studni mělké,
v komáru kdo slona tuší:
ten má oko sice velké,
ale malichernou duši.

V marnostech kdo hledá slávu,
stín kdo za věc považuje:
malého ten v každém stavu
ducha, věru, prozrazuje.

Boleslav Jablonský. (Z moudrosti otcovské.)

DUBNOVÉ VZPOMÍNKY . . .

(Spojovací snahy—sliby: April fool!!!)

NA SVĚTOVÉ výstavě roku 1904 uspořádala Národní Jednota Sokolská slet a závody v St. Louisu, Mo., k nimž pozvala i jiné organizace tělovýchovné, a však opomenula včas pozvati též župu Fuegner-Tyršovu — či vinou, nevíme. Leč vzdor tomu přihlásil se Sokol Slávský zároveň s Dělnickým Sokolem, který cvičili bratři Jirsákové z Prahy a se Slávskými se často stýkali.

Sokol Slávský vyslal jedno závodní družstvo a 17 členů v kroji s praporem a vystoupení jejich na výstavě bylo prvním krokem ku navázání bratrských styků s Nár. Jed. Sokolskou.

V "Sokole Americkém" br. J. Rudiš Jičínský a v "Borci" br. Jarka pod dojmem slavnostních dnů v St. Louisu ohřivali plamének upřímného bratrství a touhy po užším spojení na poli výchovném a národním, jež v důsledku toho vyznělo k obapolnému

vystoupení Sokolstva obou táborů na vše-sokolském dnu v Coliseu v neděli dne 30. dubna roku 1905.

Pořádán imponantní průvod od budovy Sokola Plzeňského do města, kde budil živý zájem Američanů a v prostranném Coliseu konáno veřejné cvičení, na němž podíleli se borci Nár. Jednoty Sokolské, Župy Fuegner-Tyršovy, Slovenské a Dělnické jednoty počtem 365 mužů, 362 žen a přes 1,000 žáků a žaček. Provedena obrazcová rej a prostná členstva, jež vedl br. Jar. Košař, ženy kůžele a žactvo cvičení s praporcí a činkami, jež řídil br. Ant. Haller. Cvičení na nářadí, v úpolech a skocích zúčastnilo se 36 družstev, mezi nimiž vynikalo družstvo Cedar rapidské vedené br. Fr. Filipem. Účast obecnstva odhadována na 6,000 a po veřejném cvičení následovala pravá sokolská veselice, při níž upevňována byla předáky sokolskými nálada na úplné spojení

všeho Sokolstva amerického, které při tomto vystoupení zřejmě dokázalo pravdivost rčení, že **ve spojení je síla!**

Společné vystoupení Sokolstva setkalo se s výsledkem jak mravním, tak i hmotným a hned následujícího dne, 1. května, za radostného nadšení konána konference, na níž přijaty dva návrhy: 1. bra. Košaře na sloučení úplně ve Svazu a 2. bra. Čermáka na sloužení po stránce technické, jež by bylo nejvhodnějším pojátkem různých táborů sokolských.

Oba návrhy odkázány poradnímu výboru, který po jich úpravě předložil je všem jednotám sokolským v Americe k odhlasování a zároveň stanovil dobu společného sjezdu.

Leč výsledek hlasování podala pouze župa Fuegner-Tyršova a Jednota Dělnických Amer. Sokolů, kdežto většina sborů Nár. Jed. Sok. celou slibnou akci spojovací zavrhl hlavní prohlášením výk. výboru v New Yorku, že žádnou svrchovanost jiného ústředního tělesa neuzná nad sebou. Následkem tohoto nebratrského projevu celé téměř dvouleté hnutí a práce poradních výborů vzaly za své a otázka sloučení amerického Sokolstva posunuta do pozadí.

Avšak mezi opravdovými nadšenci sokolskými doutnající jiskra spojení nijak nevyhasla, živena jsouc při každé vhodné příležitosti a byl to hlavně před časem zesnulý br. Franta Filip, nadšený a obětavý Sokol, ctitel českého kroje, a důvěrný přítel br. Košaře a Kostlána, který opravdově usiloval o spojení Sokolstva amerického. A bylo to opět jeho hlavně přičiněním, že župa Fuegner-Tyršova byla pozvána Nár. Jed. Sokolskou ku sletu a závodům 27.—29.

srpna 1909, k nimž Česká Obec Sokolská vyslala početnou delegaci s br. Jos. Scheinerem a vzorné družstvo s br. Fr. Erbenem.

Po sletu 30. srpna zahájen byl v Plzeňském Pavilonu sokolský sněm za předsednictví starosty ČOS. br. Scheinera, a jelikož nebylo předběžných porad přijat sprostředkující návrh br. Scheinera ku utvoření Slovanského Svazu v Americe. Všechny tři stávající organizace české měly upravit články stanov N. J. S. tak, aby všechna tři tělesa (N. J. S., Ž. F. T. a J. D. A. S.) se zachováním svých zásad a kroje mohla vstoupiti v jednu Čes. Obec Sokolskou, která by se stala pevným článkem Svazu Slovan. Sokolstva v Americe. Návrhy tyto do jednoho měsíce měly býti podány k rukoum br. starosty N. J. S. a uveřejněny ve třech orgánech sokolských (Sokola Amer., Borce a Besídky D. A. S.).

Avšak pouze župa Fuegner-Tyršova a Jednota Děln. Am. Sokolů dle usnesení sněmu zaslaly své návrhy na sloučení a uveřejnily je, ale z New Yorku přišel od výk. výboru N. J. S. přímý vzkaz, aby obě menší organizace bezpodmínečně přistoupily ku nejstarší a nejsilnější organizaci Nár. Jed. Sok. a pak teprve bude na sjezdu jednáno o změně stanov. Tímto prohlášením všechna dohoda se rozplynula v nívec a všechny pokusy slučovací v té době byly jako přeháňky — jako dubnové spršky...

Teprve za 8 let první světová válka probudila horké hlavy ku vážnému přemýšlení, že jen ve spojení je naše síla — naše záchrana!

A tak 1. ledna 1917 ustavena spojením se N. J. S. a Ž. F. T. Americká Obec Sokolská.

O VŠELIČEM — A TROCHU TAKÉ O NÁS.

Jos. Čermák.

AMERICKÝ humorista Mark Twain řekl že nepřijemné počasí je něco o čem každý jen mluví, ale ničeho pro ně nekoná a totéž mohli bychom říci o našem tělese. Není dopisu, v němž by nebyly zahrnuty stížnosti na zanedbanou, někdy přímo zkomírající činnost, ale vy všichni, co tak píšete, při dobré vůli našli byste sami příležitost k oživení života v našich složkách, kdyby se vám nezdálo býti pohodlnějším na nečinnost naříkat, nežli k oživení činnosti něco konat. Chápu, že dočasná ochablost zaviněna jest odchodem mladších sil do služby válečné, ale pamatujme také, že cvičení tělesná nejsou tím jediným účelem Sokolstva, ale že cílem

naším jest též na všechny vrstvy našeho lidu tak působiti, kdykoliv zvoláno jest "sokole", aby ozval se muž ryziho, bezúhonného charakteru a na tomto poli neměla by u nás nějaké ochablost býti ani možnou. Před nějakým časem uveřejněna byla na těchto místech přimluva za to, aby časem podávány byly z jednot krátké zprávy o různých počinech, neboť nelze ani věřiti, že se ničeho neděje, co by za uveřejnění stálo a zprávy takové byly by pobídkou jiným k následování, činily by orgán náš poutavějším, ba i poučnějším. Nejsem s to ani si představit, že by tu a tam aspoň nějaké dobro nebylo vykonáno a jest smutné, musíme-li v soukromém dopise čísti: "Psal

bych více, ale nic se u nás neděje co by za psaní stálo." Tu při přečtení takových "novin" vtrá se neodolatelně stará pravda: "Kdo dobro nehledá, snadno je přehlédne." A to hledal, nepřehlédnul a zvitěžil br. Svoboda, vzdělávatel Župy Severozápadní, který uspořádal šestivečerní vzdělávací kurs, kde přednášela též neúnavná sestra Welclová a náčelník br. Jelínek. Kurs dle zprávy v posledním čísle "Sokola" zdařil se nad očekávání a bratr S. končí zprávu o něm těmito slovy: "Jestli se pokus nezdaří, co na tom? Zdaří se přistě." — Slova ta bud' tež všem novým povzbuzením. — Že v pokročilém věku ještě snažím se s jinými také hřivnou svojí přispívati k tomu, aby Sokolstvo věrno zůstávalo svému poslání, toho příčinou jest také, že k vám všem chovám pocity více než přátelské a vzpírám se tomu, abych uspokojiti se mohl výrokem se tomu, známého filosofa, že "kdo lid miluje, nesmí mnoho od něho očekávati." Výzva hořejší platí i našim sestrám, o nichž je známo, s jakou horlivostí dovedou se na každém podniku podílet i proto bud' te bratřím všemožně nápomocny, neboť není snahy záslužnější. — Tyrš je mrtev, ale veliký, vznešený duch jeho dlí mezi námi. Jeho lid povznášející učení jest jeho odkazem. Nesmíme dopustit, aby ochablost, liknavost zavinily, že my těm, kdo po nás přijdou, zanecháme jen pouhé, bezvýznamné jméno. Pracujme svorně k tomu, aby vše, co veliký náš vůdce do naší viry sokolské vepsal, vnikalo mezi lid a my tak hrdě mohli honositi se, že našim příkladným životem slova Tyršova tělem učiněna byla.

* * *

Snaž se každý konati dobro, kde postřehneš k tomu příležitost. Kdo čeká na povel, ten nekoná nic s láskou, když čeká jen na komando, kterým mu bude na jeho povinnost teprve ukázáno.

* * *

Jako doplněk k nárysu, uveřejněnému v čísle minulém, stáží zde ještě několik slov, jak působení naznačené mělo by vliv nejenom na zdraví posluchačů, ale činilo by je i lepšími lidmi. Jest známo, že častým hněvem a živenou záští oslabujem důležitý orgán — srdce — ba jsou případy, že žitý orgán — srdce — ba jsou případy, že otravy ty přivodily i náhlou smrt. Hled' tedy každý zbaviti se těch otravných, človedka snižujících pocitů a použij proti nim protijedy, jakými jsou vlídnost, shovívavost, přátelství, upřímné bratrství a budeš tak působiti nejen k upevnění zdraví, ale budeš napomáhati též k šlechtění ducha svého, budeš důstojnějším představitelem všeho, čím každý sokol honositi se má. Hled' při každé příležitosti ukázati, že také dovedeš potlačiti touhu po požitcích tělesných, obrň se proti náklonnostem takovým sebekázní,

která ti bude nápomocnou k tomu, že nejen zachováš si pevně zdraví, ale budeš při tom také lepším člověkem. V tom směru nespokoj se ve svém okolí jen pouhým výkladem, ale předcházej vždy a všude vzorným příkladem. Octneš-li se na nakloněné ploše, vedoucí často k nízkým požitkům, kterým mnozí obětují i své zdraví, sebekázní veden shledeš, jakými radostnými pocity naplněno bude nitro tvé, když ovládne tě touha po plodné, užitečné práci a radostné, uspokojující vědomí, že jsi byl s to svému okolí ukázati, kterou cestou nejen sokol, ale každý člověk bráti se má. — Bylo mi kdysi namítáno, že přednášející někdy pronáší věty, které nevyškolený posluchač chápati není s to, ale i tu je odpomoc možná. Nechápeš-li vše, neostýchej se tázati a ostatně každý přednášeč končí přednášku svojí vždy připomenutím: "Není-li někomu vše jasným, neostýchej se žádati vysvětlení." I jemu záležitosti musí na tom, aby z jeho přednášky každý posluchač získal co nejvíce.

* * *

Každý žiti má tak, aby na konci své životní dráhy neprovázela ho výčitka, co dobro pro své spolulidi vykonati mohl, ale že pouze liknavost a pohodlnost zavinily, že ničeho nevykonal.

* * *

Kdykoliv ve svých starých, posud zachovalých památkách naleznu něco z dob uplynulých, bývá mojí první otázkou: "Zdali pak jsme lepšími dnes, nežli jsme byli tenkrát?" Bylo to za doby zimniční činnosti naší v době první světové války, kdy při naší národní manifestaci setkal jsem se se starým již pracovníkem a sotva že jsme se pozdravili, vidím, jak se blíží k nám nadšením přímo hořící mladý muž, který beze všech obřadů a představování oslovil hned mého starého společníka. Rozmluva jejich mne tak zaujala, že jsem ještě ten večer přenesl vše doma na papír a uložil do ostatní sbírky a to vám dnes podávám. Nazval jsem přítele svého "Staro" a neznámého, který hovor následujícím způsobem zahájil, jmenuji "Mlado".

Mlado: Rád bych slyšel radu vaší. Chci být také účasten v našem národním působení a rád bych věděl, zdali by nebylo lépe, jak mi mnozí radí, hleděti si raději svých soukromých záležitostí a veřejnosti se vzdalovati.

Staro: Jste zde patrně zrozen a nemáte již té lásky k naší věci, jaká pobádala a sílila nás, v staré vlasti zrozené.

Mlado: Takovou lásku snad ne — ale úctu chovám, zvláště když vidím časté výsledky práce nadšených a často jsem už jako chlapec slyšel i od cizinců, že co Čechové dokáží, žádný jiný živel zde nedokáže.

Staro: Dobře jste řekl, mějte to stále na paměti a pomáhajte.

Mlado: Jsem ale varován známými proto, že za vše sklídím jen nevděk, že pro poctivou snahu není uznání, spíše podezřívání. Vy jste nic takového asi nezažil, že ne? Jinak byste jistě v činnosti tak dlouho nesetřval.

Staro: Tak vám radím: Pracujte s láskou a odměny nebo nějakého uznání nečekejte.

Mlado: Což zažil jste snad také . . .

Staro: Zažil, mladý muži, nebo nechci vás zklamat. Když na to vše vzpomínám, vidím před sebou opět, že co lidská zášť jen vymyslíti sobě dovede, jako sesměšňování, žárlivost, podezřívání, sprosté hanobení, to vše dá upřímnému pracovníku za jeho upřímnou snahu pocítit. A napadne těm zlomyslným někdy přesvědčiti se, zdali hanou jen z doslechu získanou napadenému nekřivdí? Nikoliv, tím ty duše dobré připravily by se o látku k hanobení dalšímu.

Mlado: A proč si takové zkušenosti připomínáte, nebylo by lépe vše z paměti vymýtít?

Staro: Nikoliv — rád si to vše připomínám a vzpomínky ty činí mne v mém věku šťastným.

Mlado: Tomu nerozumím.

Staro: Tak poslyšte: Kdybych si těch

někdy až bolestných chvil časem nepřipomenul, snad bych na ně zapomněl, jak pravíte, ale ty věci my připomínají, že jsem nežil nadarmo, že jsem snažil se konati dobro, neboť to jest povinností každého člověka. Kdybych zapomenul vše to, takové chvíle v paměti neživil, při tom zapomenutí všeho jistě bych si nedovedl ani připomenouti, že jsem zůstával věren svým závazkům, svým povinnostem a to připomenutí činí mne šťastným. Vzpomenu při tom také, že to, co jsem vám vyjmenoval, bývalo vždy odměnou všech poctivých pracovníků a to mi dává také trochu práva řaditi se mezi ně.

Mlado: Nyní chápu a budu se dle toho řídit. Jest to sice podivný paradox, řekneme-li, že i truchlivé vzpomínky mohou činiti člověka šťastným, ale seznal jsem, že je v něm obsaženo hojně pravdy.

Chtěl jsem poznamenati si jeho jméno, ale obecenstvo jalo se vítati předstupujícího řečníka a náš "Mlado" s rychlým "děkuji vám . . ." zmizel v davu a od té doby jsem ho nespáčil. Vstoupil snad do armády a odebral se za moře? Působí snad někde jinde — nebo se vůbec nevrátil? Je-li živ, působí někde a pamatuje-li se na toto, ať se přihlásí a odpoví mi na hořeji uvedenou otázku: Jsme dnes lepšími nežli jsme kdysi byli?

Bratr Jarka:

KDYŽ JSME TÁHLI NA MĚLNÍK, WIS.

(Vzpomínky na zájezdy bývalé župy Fuegner-Tyršovy.)

Bylo to v červnu 1905, kdy v župní schůzi po přečtení zprávy br. Mil. Duška z Mělníka, Wis., kde jeho přičiněním za pomoci několika bratří Sokola Šlávského, dlicích na prázdninách v této výspě severního Wisconsinu, založena byla sokolská jednota, dán byl návrh za všeobecného souhlasu na zájezd župy k povzbuzení mladé jednoty na Mělníku. Zvolen výbor na vyjednání podmínek s dráhou North-Western a jednotě mělnické dány pokyny, jak vše zaříditi ku dvoudennímu pobytu návštěvníků a ku veřejnému cvičení, k němuž třeba sezvati krajany a spolky ve vůkolí.

Bratři Smrček a Lupač, kteří chystali se opět trávit prázdniny na Mělníku, slíbili připraviti tamnější jednotu na zájezd Sokolstva a býti nápomocni ku zařízení všeho, čeho třeba k ubytování hostí, k veřejnému cvičení a programu celé slavnosti, jež měla býti nejen vzpruhou místní jednotě, ale i celému vůkolí, kde skýtala se možnost i k dalšímu založení jednot nových a ku vzkrá-

šení činnosti jednoty v Manitowoc, která sice vlastnila pěknou budovu, byla však nečinnou. Rovněž v Kewaune bývalá jednota, která vlastnila pěknou budovu, avšak následkem neutěšených poměrů se rozpadla a majetek přišel do cizích rukou. V Kellnersville, kde byl rád Č.S.P.S., byla též možnost založiti jednotu a proto očekáváno, že zájezdem Sokolstva vzbudí se zájem krajanů v severním Wisconsinu. Ještě po dvakráte byl uspořádán zájezd na Mělník, leč simé sokolské nezapadlo v úrodnou půdu.

Do Kellnersville, kde tamnější rád ČSPS. konal slavnost odhalení praporu, jednota mělnická s počtem 26 bratrů v kroji uspořádala výlet, tam promluvil župní náčelník br. Jarka, slibováno pod dojmem nadšení, ale vše zůstalo jen při slibech — jednota se neuskutečnila.

A v Manitowocu? Tam vzdor zvláštnímu zájezdu žup. náčelníka Jarky a jednatele M. Brichty (taky již odpočívá na Národním) zůstalo vše při pouhých slibech a ho-

rování, jednota zůstala nečinnou tělocvičnou, snad někdy si v té krásné jejich síni zahráli divadlo, aneb si zatančili, ale jinak spali tam dál.

Ze všech těch dosavadních pokusů na založení neb vzkříšení jednoty vyplývá jedno poznání, že jedině nadšený, obětavý a k tomu schopný jedinec může působiti v jednotě k pravidelné a neochabující činnosti, jakmile však jednota ho ztratí, odejde s ním všecken život plodný.

Často slyšíme, že každý jest nahraditelným, ale ovšem, pakli taková náhrada v zá-pěti se jednotě dostane, jinak to znamená pozvolný úpadek.

Leč vraťme se ku zájezdu na Mělník. Zvláštním vlakem dráhy North-Western vyjelo 69 bratří v českém kroji sokolském a 54 v občanském obleku do Manitowocu, kde stanoveno bylo přenocování v zájezd-ním resortu br. Šimůnka, odkudž časně z rána měl se nastoupit pochod do 16 mil vzdáleného Mělníka, který ovšem závisel od toho, jaké bude počasí a proto výbor zájez-dový pro ten případ zajistil též povozy, hlavně pak pro druhé pohlaví, v němž byla též manželka žup. náčelníka se dvěma dětmi.

Po příjezdu přichystána byla večeře, po ní pak rozděleny noclehy v místnostech celého resortu, kdežto členstvo, hlavně cvičící, odkázáno k noclehu na půdu velkého seníku. Ovšem že o zvláštním pohodlí nelze mluvit, avšak všeobecná nálada, někde až trochu bujná, přijala za vděk vše bez reptání a jelikož nebylo za podobných okolností na spaní ani pomýšlení, rozproudila se v šenkovní místnosti hotová veselice, o kterou se postarali naši nevyčerpatelní šprýmaři. O půlnoci dán rozkaz cvičencům ku spaní do seníku, kde u otevřeného vykýře zaujal jsem místo s br. Zemanem, abychom bděli nad bezpečností omladiny a po pří-padě zamezili kouření cigaret, kterýžto zlo-zvyk nám před časem zničil v Čes. Amer. síni cvičitelskou knihovnu a lékárníčku v šatně, kde odhozená cigareta způsobila oheň.

O šesté hodině ráno trubačem br. Vojtou Radou (taky už neobžtík) dán povel ku vstávání. Mezi spáčkami nastal nepopsatel-ný chaos. V rozváleném senu shledávány roztroušené spodky a svršky kroje, holeně, čapky i vypadlé peníze a trvalo to hezkou chvíli, nežli nakvap oblečení borci, jedni po žebříku, jiní skokem z vykýře do stohu slámy, seřadili se na dvoře, aby vyslechli rozkazy a pokyny pro nastávající den.

Po přesnídávce, sestávající ze smažených vajec, napolo vycpaných párků, kávy a venkovského pečiva, nastoupeno k pochodu na

Mělník. Starší bratři s rodinami nasedali do připravených povozů, členstvo pak v kroji s dvěma prapory ve čtyřstupech a s trubačskou četou v čele dalo se na pochod. Šlo se pěkně, slunéčko svítilo, ale tam v dále, kde ležel cíl naší cesty, ukazovaly se zlověstné již mraky. Tak dorazili jsme Francis Creeku po zaprášené silnici, ale dál to již nešlo. Začalo pršet... Dán povel: Zastavit!

Několik marodérů během pochodu s pu-chýřema na nohou od těsných holinek vzato na vozy a do posledního rezervního namačkali se ostatní bratři, načež jelo se kvapem ku Mělníku. Neočekávaná sprcha nijak nepokazila veselou náladu a někteří divoši, kteří v zastávce nasbírali u Francis Creeku spadlá jablka, bombardovali jimi přední vozy. Konečně dostihli jsme cíl naší cesty, kde na rozhraní osady místní jednota s kapelou nás vítala. Nezapomenu na ty zoufalé zvuky plechových nástrojů, jež pod řízením br. Lupače nám hlaholily vstříc! V duchu jsem přemítal, jak to bude asi s doprovodem hlavně ku cvičením prostným, o to druhé jsem nedbal. —

Muzikantům přšlo do trouby, nám pak na slavnostní kroje a schlíplá sokolská pé-ra. Nu, konečně dorazili jsme i s hudbou před Suchanovo pohostinnou střechem, kde v prostranném sále, rozvšívše promoklé kaj-dy a čapky, byli jsme pohostěni chutným obědem a občerstveni řízným pivem.

Po obědě žup. náčelník se cvičitelským sborem šli obhlédnout terén, kde by bylo vhodné místo pro cvičiště a pro nutnou zkoušku prostných s hudbou. Zatím ustal poněkud déšť a v dále na obzoru se vyjas-ňovalo. Zítřka v neděli bude snad pěkný den, usuzoval jsem v duchu a jelikož půda všude byla rozmočena, rozhodnuto konati zkoušku prostných v prostranné sýpce na mlátě. A ihned přikročeno k činu. Svolání cvičenci, kteří doplnění byli několika z místní jed-noty a začalo se pilovat napřed bez hudby. Potom teprve s hudbou, ale to byla již znač-ná potíž — ne a ne se shodnout se cvičenci. Hudba prostných jim nešla do těch plechá-čů a tak nezbyvalo nic jiného, nežli sáhnout k některému známému pochodu neb polce v čtyřčtvrtečním taktu: ráz, dva, tři, čtyry! Konečně jakž takž to začalo klapat. Něko-likrát zopakováno a dost, necháme si to uležet a zítřka dopoledne to vybrousíme. Po rozchodu vše se vrátilo do sálu, aby odalo se veselici.

Konečně mně samotnému bylo třeba nut-ného oddechu, neboť následujícího dne, by-la neděle, měl jsem na starosti veřejné cvi-čení, k němu nutnou ještě zkoušku, upra-vení nářadí, provéstí nástup s ohledem na

vymezenou prostoru a k tomu všemu jako slavnostní řečník získati přítomný lid z osady a celého okolí pro žádoucí podporu sokolského hnutí.

Vyhledal jsem svoji rodinu, o kterou nebylo mi možno se starati po celou tu dobu od odjezdu z Manitowocu, a odvedl jsem ji z té vřavy nahoru do podkrovní světnice, jež nám byla pí. Suchanovou vykázána ku pěti-hýdennímu pobytu, abychom užili prázdnin v českém venkově, obklopeném krásnými lesy a co hlavního — mezi bodrymi krajany, jež chovám dosud ve vděčné vzpomínce s celou mojí rodinou.

Druhého dne byl jsem časně již na nohou, abych se přesvědčil, že moje mužstvo, totiž členstvo cvičící, jest v dobré kondici a že nezneužívalo příliš tekutého pohostinství do pozdních hodin. Ale vše bylo v pořádku. Vynesli jsme nářadí, kde co třeba opravili, nasnídali se a pak zkoušeli nástup a prostná s tou venkovskou muzikou. Ušlo to, ale prostná přec jen postrádala toho výrazu, který jim dodával náš původní doprovod, ale který byl nad schopnosti venkovské kapely. "Nu, jaká pomoc, když to nejde, nechme to," pomyslíl jsem sobě, jen když bude pohoda a maně zahleděl jsem se ku obzoru. Tu starý hospodář z vedlejšího statku přistoupiv ke mně a potřásaje šedivou hlavou, povídá: "Nevím, pane veliteli, jest-li se nám to nepokazí. Bylo by to škoda. Ale je trochu mrtvo po ránu a to u nás zpravidla dojde později k nějaké bouři. Nedej pámbů!" "Jen když to vydrží přes celý program, pak at' třeba hrom bije!" já na to.

K polednímu začali se sjíždět krajané z okolí a za nákou hodinu byly po obou stranách silnice celé řady buggů a různých povozů. Po obědě v dohodě se cvičitelským sborem rozhodnuto započít s programem co nejdříve, abychom se vyhnuli předvídané bouři.

Dán povel k nástupu, který se konal v sále, odkudž pochodem skrze tísňící se zástupy jsme tyto vytlačili z vymezeného obvodu pro prostná. Proveden nástup a rozstup upažením, pak: Připažit! jedna rána vzduchem třeskla, což vyvolalo v obezřetnosti bouři potlesku. Po pohovu vystoupil jsem na vyvýšenou tribunu (totiž šenkovní stůl). Nastalo hrobové ticho, což v našich sňích v Chicagu jest vzácností. Ticho, že bylo slyšet jen kolem mouchy bzučící. Jak jsem mluvil, není na mne, abych sám soudil, jen tolik vím, že v tom okamžiku, co jsem v srdci cítil, že z mých úst se přelávalo do vzduchu a že se osvědčilo rčení, čím že srdce překypuje, tím i ústa přetékaají. Sám v nitru svém jsa přesvědčen o velkolepém poslání myšlenky sokolské v národě,

snážil jsem se získati posluchače pro její pochopení, poukázav na to, že ona jest křísícím balsámem celého národa, že ona jedině svou výchovou dovede ho k dosažení zasloužené svobody a žádná moc ji neudolá, nezadrží ve vítězném postupu, byt' i lidská zloba, byt' i hromy do ní bily" — tu z dále zablesklo se a hrom uhodil a několik kapek ucítil jsem na svém horkém čele... Posluchačstvo propuklo v bouři potlesku a já v duchu k sobě pravil: "Jen do konce programu at' to vydrží, pak at' hrom bije a z oblaků se leje." A skončiv závěrečnou větou, dal jsem povel k prostným. Přecvičeny tři oddíly obstojně, ale při čtvrtém zarazil jsem hudbu a cvičeno na pouhé počítání.

Aby muzikanti se nějak odškodnili a ukázali, co dovedou, zahráli "Kde domov můj", co mělo následovati po mé řeči. Slyšel jsem tuto naši věčně vroucí hymnu častokráte ve všech možných variacích, ale něco tak strašně žalostného jsem nikdy neslyšel. To nebyl žal, ani pláč, to bylo ubohé fidlání, jež nemohlo vyvolati v srdcích přítomných tklivých vzpomínek na naši starou otcínu. Následující cvičení na nářadí pěti družstev zakončilo celý program, neboť již začalo velkými krápečemi pršet. S odchodem cvičenců vše se rozprchlo do sálu a k vedlejšímu baru. Někteří bratři uchýlili se do stanu, který byl na nádvoří postaven a tam při pěnívem moku hejslovanili do pozdních hodin. Ve velkém sálu se tančilo při hudbě domácí kapely, která se při veřejném cvičení nemohla uplatnit. Odevšad zazníval hlahol a zpěv...

Na jednu komickou episodku maně vzpomínám, jak jeden bratr po tmavém zvýšeném zápraží vratkým krokem se šoufal v nutné touze podívat se na hvězdičky, až došel na konec, kde z okapu chrllila se voda do velkého sudu. Já právě vyšel podívat se za ním, zvolám: Stůj!, leč bylo pozdě, ozvalo se "žbluňk" a milý bratr octnul se v sudu ne jako Diogenes, ale jako hastrman. Zavolal jsem dva bratry, ti hastrmana vytáhli ze sudu a odvedli do komory za bářem, kde z něho svlékli kroj a zuli holeně a zabalili do houně; brzo na to po ochlazující lázni začal chrápat jako když pilou řeže dříví.

Druhý den ráno po snídání dostavilo se 18 mladších bratrů místní jednoty a po krátkém pochodu k blízkému lesu, vrátivše se do sálu, zacvičena prostná a po nich zkoušeny jednoduché cviky na nářadí, tak aby některý ze schopných bratrů mohl se později věnovati vedení jednoty.

Pro začátek vzal jsem si výcvik sám na starost, jelikož hodlal jsem s rodinou ztráviti v Mělníku pět týdnů prázdnin.

Po obědě nastala doba loučení s milými hostiteli a ve čtyřech povozech nastoupena cesta do Manitowocu. Bratrský stisk rukou, leckde i slza ukápla a po srdečném proslovu starosty br. Ant. Doležala, v němž poděkoval místní jednotě za vpravdě bratrské pohostění a s příslibem na opětný zájezd celé župy s přáním všeho zdaru mladé jednotě nasedáno za voláním: "Nazdar! a Na shledanou!" Zapěním "Loučení, loučení, což je to těžká věc," hnuly se povozy a za mávání čapek a rukou pozvolna mizely našim zrakům po zablácené silnici . . .

Bylo po slavnosti, vše se vydařilo k oba-
polné spokojenosti a nám zbývají na
všechny ty dojmy blahé vzpomínky z dob
bývalého upřímného a opravdového bratr-
ství sokolského — !

Není už co bývalo.

Leonid Maksimovič Leonov:

RUSKÝM HRDINŮM.

Za spálená města naše i vesnice, za
smrt dětí a matek našich, za Rus, naši
rodnou zem: Smrt za smrt! Krev za
krev!
Partyzánská přísaha.

Poplašný zvon bije na Rusi. Sveřepé zlo
prolézá rodnou zemi. Mrtvá spouští jen po
něm zůstává. Nad ní krouží krkavci, skučí
vítr, načichlý požárním čmoudem, a v roz-
valinách hrabe se tu cizácký zloděj . . .

Třetí už rok od moře do moře, neumlka-
jic ani na okamžik, hřmí stonásobné Boro-
dino této vlastenecké vojny. V ruce, tře-
souce se vzrušením, šeleští každého jitra
deníkový list, kde celá země dočítá se o udá-
lostech dne, s rachotem odešlého v knihu
dějin. Ještě jeden den, ještě jedna noc zá-
pasu s nepřítelem, nemající sobě rovného,
minuly. S úctou plnou něhy dovidáme se o
lidech, kteří včera složily životy své k no-
hám veliké matky. Zdá se, že i stíny slav-
ných předků našich obnažují hlavy a sklá-
ní svaté své korouhve před nimi. Jakou to
neodolatelnou výzvou k hrdinskému činu,
zmužilé statečnosti k mstě chová v sobě
hrom vlasteneckého boje, vyznívající ze
stránek denního listu!

Hromovějí však než třeskot kanonády
zvučí z nich mírná i přísná slova hrdiny:

"Za svobodu, čest a dědictví Tvoje . . .
Za Tebe samotnu, vlasti má, kdykoliv všu-
de, hotov jsem obětovat život. Vše svoje
— poslední žár dechu, zásvit mysli, úder
srdce — jen Tobě jedině!"

Mnozí z nich navždy odebrali se k neutu-
chajícím výšinám slávy — vojíní, ženy, star-
ci, dívky i děti, přijavši na sebe čestné po-
volání vojína. Ne, nemusí se stydět za
své vnuky přísní, nepoddajní pradědové

naši zachránivši vlast svoji v těžkých do-
bách jejich. Nikdy neprořídne toto plémě
bohatýrů, vždyť už jenom zaslechnutí o
hrdinství nové hrdiny tvoří. Tam, v pekle
neumlkajícího boje stojí oni v semknutém
šiku, jeden s druhým jako články kroužko-
vého pancéře na hrudi Aleksandra Něvské-
ho. Celý svět se diví tvrdé trvanlivosti této
zbroje, rozbíjející zběsilé vlny nepřátel-
ského vpádu. Takové zdroje nikde na zápa-
dě Evropy nenajdeš. V celém širém světě jí
není. Ona se kuje jenom u nás.

Zdar vám, ptákům, vyvedeným z orliho
hnízda staré ruské slávy! V pravdě nepře-
možitelný národ, který nás zrodil. Příkla-
dy nadlidské odvahy vaší zažihají se vám v
paměť. Třpytivou řadou procházíte před
tváří svoji vlasti. Hle, Junáka rudé armády,
zakrývajícího svým tělem střílnu kulomet-
ného hnízda, aby tak zastavil smrtonosnou
palbu na své do boje jdoucí druhy. Tu zas
zákopník, jemuž granátová stěpina roz-
bila přístroj na hledání min, tápaje před se-
bou holýma rukama, po pás v sypkých zá-
vějích očist'uje před útokem zaminované
pole. Hle tu, maje na své námořnické bluze
přišpendlený jako relikvij ústřížek unifor-
my Nachimova, hrdiny to Krymské války,
jde naposledy do útoku sevastopolská ná-
mořní péchota.

Kdo dal ti vzrůst, hrdé, mužné plémě?
odkud vzalo jsi tu sílu hněvu, rozlícenost
takovou?

Truchlí vlast nad padlými svými; zapo-
menutí však nikdy nepohlí paměť o těchto
nejlepších z jejich dětí. Jak krásným ve
svém brozném činu jest letec Bělorus Ga-
stello, jenž okřídleným tělem svým jako
kinžálem udeřil v husté nepřátelské řady.
Legendou rozhlásila se hrdinnost dvaceti
osmi, jež smrt sbratřila na podmoskevské
hlavní silnici. Nezapomenutelným jest o-
braz ruské dívky Zoji, jejíž portrét jsme
poprvé uzfeli ve smutečném rámci na sněž-
né běli novinářské stránky. Celá ruská zem
tehdy se zvědavostí zkoumavé patřila do
její krásné tváře, z níž ni smrtelná muka,
ni lečová smrt nebyly s to setřítí sledy ne-
ochvějně odhodlanosti a také úsměvu na
rozloučenou milé vlasti . . . Nebeská sou-
hvězdí měla by se nazývatí jmény těchto
našich reků.

Paměť národů jest hromadná kniha. Do
ní zanáší se vše. Národ náš dobře si za-
pamatuje učiněné mu hoře. Nic nezapo-
meneme: ani dětské slzy nad mrtvolou ubité
matky, ani znesvěcení našich posvátných
míst, ani uřezaných prsou panenské hrudi
a takže ani na polí zlomeného klasu.

Až válečná bouře ztichne, až slunce ví-
tězství ozáří čadící rozvaliny světa a ob-

noví se tep nového života v jeho přervaných žilách, význačnější místa našich měst budou ozdobena památníky těmto hrdinům. A děti budou skotačit mezi květy u jejich mramorových podnoží i budou se učit čísti na velikém příkazu, vepsaném v kameni: "Milujte svou vlast tak, jak my jsme ji milovali."

Přeložil Dr. Fr. Košťál, z moskevského měsíčníku "Slavljane". — Leonov, nar. 1899, jest jeden z nejlepších ruských mladších spisovatelů. Jeho revoluční vesnický román "Barsuki" (Jezevci) vyšel česky r. 1927 v překladě Dr. J. Bečky.

VZPRUŽME SE!

(Psáno roku 1890).

Poklesají-li nejkrásnější ctnosti mužné: přímost', pevnost' povahy, duchapřítomnost', zmužilost' a hrdinnost v době nynější, zvané dobou osvěty, jest toho příčinou jedinou zanedbání tělesného vychování a nedostatek tělesných cvičení mládeže, zchoulostivělý a zženštilý způsob žití. Kde má se však nabýti mužnosti a síly, když květ života svého trávíme v jizbách, na lenoškách, anebo v lavičích školních? Tisíce pěkných charakterů bývalo by ještě šlechtěnějšími, a tisíce lidí zlých, zvrhlých, bylo by dobrými, kdyby byli způsobem doby naší důstojným vychování. Nikdo nebude popírati, že by v době naší nebylo dosaženo úspěchů netušených ve všech oborech lidského vědění. Avšak onoho kýženeho souladu ve vzdělání tělesném, mravním i duševním, jímž se právem honosil národ řecký, toho dosud dosíci nám nelze. Neustále jest nám poukazovati k dokonalé výchově tohoto slavného národa, jehož přesný jazyk učenci doby nové nám vzkřísili, ale jehož cvičení tělesná obnoviti zapomněli. V Řecku — pravíme opět — učilo se všem uměním, tělocviku i zpěvu zároveň, ano, oni by bývali pokládali každou obec za chybně zařízenou, ve kteréž by se tak nedělo, a člověka, jenž by byl opominul některý z těchto předmětů, k harmonickému vzdělání nezbytný, měli za mrzáka.

Dnes však kráčíme cestou jinou, zhoubnou. Duševní vzdělání, tot' cílem doby nynější. Ušlechtilá mravnost' a síla mužná podrývají se přesycením ducha vědění a zeslabením těla nezřízeným životem neb úmornou prací tovární. Jen tolik vědomostí se má od mládeže požadovat, kolik je nezbytně potřebí, a za to však více vědomostí krásných, které ducha zajímají a povznášejí. Tím odpadlo by mnoho lenochů, a také následky přetížení v poklesání ple-

mene by se nedostavily. Žádná jemnost' vzdělání, praví Francouz Guyau, nevyvází u plemene zdravotu a statečnost. Každé přetížení intelligence na úkor těla snižuje fyziologické niveau plemene a tudíž i niveau duševní, neboť dříve či později fyziologicky zeslabené pokolení potratí i schopnosti duševní. Zákony dědičnosti jsou osudné, odkázati potomkům ústrojí zchudlé, jest jako připravití úpadek budoucích pokolení.

Konečně však mnohé státy nahlédly, že v národu ubývá zdáatnosti, že mládež pozbývá svěžesti a pružnosti těla, i nařídily péči co největší věnovati tělocviku. Zdali však pouhé toto nařízení postačí, nevíme.

Dle náhledu našeho musí se účinněji povznésti ve státě tělocvik, tento až dosud nepochopitelným způsobem přehlédnutý doplněk všeobecného vzdělání. Má-li zavládnouti soulad v duševním, mravním i tělesném vzdělání mládeže a podklad všeho blahobytu státního zjevně se polepšiti, musí býti tělocvik pojat v celek se všemi ostatními prostředky vzdělávacími, a musí se dbáti co nejvíce, by důkladně pěstován byl. Jest povinností veškerých opravdových vzdělanců, aby vzdělání tělesné usilovně podporovali. Pravdou, již několikrátě pronesenou, jest, že pečujeme více o krásu zvěře, vybírajíce nejkrásnější na plameno — ovšem v případě tomto kyne nám z namáhání tohoto zisk — a zanedbáváme zúšlechťení člověka a krásy tělesné.

Vychovatelé mládeže naší vzpomínají, že duch i tělo se musí vzdělávat, by obé v rovnováze bylo. Fysičtí vychovatelé musí neustále míti na zřeteli vyvinutí krásných forem těla, dokud ono měkké, podajné jest a zjevným proměňám tvarů přístupno. Vždyť vyvinuté lidské tělo jest nejkrásnějším výtvozem přírody a možnost' tříbení vkusu tělocvikem založena jest v těle lidském sama sebou.

Však gymnasia řecká nebyla školou pouze mládeži, nýbrž i slavným umělcům výtvarným, kteří na cvičišti nalézali ty nejkrásnější a nejdokonalejší postavy mužné a jinošské, jichž pak používali za modely k nesmrtelným dílům svým, ve kterýchž se jim podařilo pojmouti lidskou postavu v celé kráse a s největší dokonalostí.

A v dnešní době? Tu zdravé náhledy tyto během času přišly k zatemnění a v zapomenutí. A teprve v době nejnovější snažíme se opět získati jim zasloužilé po všimnutí a ocenění, neboť ještě dnes považují mnozí každé tělesné vyrazení za neslušnost' a snad dokonce za nedůstojné člověka.

Nejsmutnějším úkazem jest, že již ani mezi vojskem nenalzáme pěkných, vyvinutých postav, vyjma snad ty, kteří náleželi v žití občanském některému spolku tělocvičnému. Svlékněte celou compagnii vojáků a nenaleznete snad ani jediného vyvinutého muže, neboť žádný z nich nebude s to provést ani soupažně vzepření tahem v kruzích. Samá těla měkká, nepropracovaná, zženštilá nebo zaměstnaním v dřívějším životě občanském jednostranně ztýraná. Ano, můžeme říci směle, že členové tělocvičných spolků daleko vynikají nad veškeré muže, kteří co občané neřihlíželi k zdokonalení tělesnému.

Ani důstojnictvo samo, zvláště aktivní, které má přece času dosti, mimo snad po krátkou dobu trvajících cvičení ve větších sborech, aby věnovalo se cvičením tělesným a bylo tak vzorem občanstvu ve ctnostech mužných, ani ono nepřihlíží ani dost málo ku cvičením těmto. Jízda na koni neb trochu poklusu a poskrovnu šermu, tot' velká tělesná činnost' důstojníkova. Nejen však že sami cvičení ona nepřestují, nýbrž oni se ani mnoho o ně neinteresuji. Zřídka kdy spatřujeme důstojníka v některé z tělocvičen pražských. Tak zachovává se k cvičením tělesným stav, jehož přední povinností jest pěstovati a šířiti možnost'. Nějaký chmat s ručnicí a několik pracně nacvičených pohybův a obrátův, tot' přece není všestranný výcvik těla!

Vzdělanstvo pak naše hledí podnes na tělocvik jako na věc zcela vedlejší, neužitečnou. Máme vzdělance, kteří vynikají přednostmi duševními, však těla jsou chabého, někdy až politování hodného. Však nebyla tu vždy příroda vinu nesoucí, a i jí samu možno opravit v mnohých případech tělocvikem orthopaedickým, nýbrž jejich netečnost.

Nuže, nezapomínejme, že mravnost' a síla tělesná jsou nejkrásnějšími statky tohoto vezdejšího života. Nikdo proto nesmí ignorovati fysické vychování a jarý pohyb ve volném vzduchu. Vždyť vzhledem ku plemeni mozek opatřený mnohými vědomostmi při špatném ústrojí fysickém nemá ceny, neboť potomstvo také brzy vymírá. Zkrátka, pro pokolení příští má vzdělání mravní a silná konstrukce tělesná větší cenu než tuberkulosní učenec, neboť v případě tomtu mohou se v příštích generacích při krásném, zdravém těle vyvinouti ty nejznamenitější vlastnosti.

Zvláštní pak jest, že ani oni vzdělanci, kteří stále nám za vzor staví národ řecký, této podstatné části vzdělanosti řecké si nevěšmají.

Stůž zde nepatrný úryvek z krásné rozpravy Solona se skythským barbarem Anacharsem, který chtěje vyzvěděti zřízení řecké, snažil se činiti námitky proti cvičením tělesným. Jsou to slova skutečně vzácná, která, ač byla pronesena v době již dávne, ještě dnes hodí se k poměrům našim.

Anacharsis přihlížeje v gymnasiu se Solonem ku cvičení mládeže řecké, pravil: "Nechtěl bys mně, Solone, vysvětliti, co mladíci tito konají a co tím zamýšlejí? Obmykají se a podrážejí, ohýbají se a ve hlině se válejí. S počátku, když se byli zcela svlékli, olejem se natírali. Potom z čista jasna na sebe dorážeti počali. Jiní, dříve pískem se posypavše, na sebe se vrhali. Rád bych věděl, jaký prospěch z toho mají? Sotva by byl kdo s to, mne přesvědčiti, že ti, kteří toto čini, nejsou potřeštěni."

Dále pravil Anacharsis: "Však dříve, než počneš mně vše to, co jsem zde spatřil, vysvětlovati, pojď do stínu, neboť nejsem s to vzdorovati slunci, které prudce a palčivě na nepokrytou hlavu mou vráží, neboť jsem nechal klobouk doma, nechtěje se oděvem svým od vás lišiti. Vzduch jak plamen žhavý jest. Velice se divím, kterak ty, co muž letitý, ani se nepotíš jako já, ani po stínu se neohlížíš."

Solon: "Kotoulení v hlině a trmácení pod širým nebem v písku podává nám ochranu proti šípům slunečním, tak že pokrývek nepotřebujeme. Co se vychovávání mládeže naší týče, máme především na zřeteli, by z ní se stali stateční občané co do duše a silní co do těla. Co takoví budou nejen v míru pospolitě záležitosti výborně vyřizovati, ale i ve válce svobodu a blahobyt vlasti brániti a hájiti. První jejich vychování svěřujeme matkám, by je šlechetnou kázní vedly. Když dospěli tak, že rozeznávají dobré a zlé, když stud, bázeň a žádost' všeho krásného a dobrého duše jejich určovati počaly, když tělo tolik síly a vytrvalosti nabylo, že dostatečno jest k namáhavým pracím, tehda je běžeme k sobě, bychom jednak duše jejich jinými naukami a cvičeními vzdělávali, jednak těla namáháním navykali.

Co se cvičení týče, jest účel jeho následovný. Tím, že je z oděvu svlékáme, když těla jejich z útlosti vyrostla, navykáme je na vzduch, na všechna počasí, by ani tepla těžce nesnášeli, ani zimě nepodléhali; tím, že je olejem natíráme, poskytneme údům jejich větší pružnost'. Vymyslili jsme rozmanitá cvičení a ustanovili zvláštní cvičitele, kteří je zvykají namáhání snášeti a ranám soka mužně vstříc jiti, anižby se jim z bojácnosti uhýbali. Tím dosahujeme, že jsou srdatí v nebezpečí, silní a vytrvalí.

Co jich tu spatruješ v zápase zabraných, všichni se cvičí bezpečně upadnout a lehce se vzchopí, učí se sotům, obmykům a výhodám. Prospěch pak z toho jest, že těla jejich otuženosti a vytrvalosti nabývají. Dále jest to též příprava i pro setkání se s mužem ozbrojeným. Nebot' jinoši takto vyvíčení, jejichž nahá těla, namáháním vzpružená a otužená, sesilněla a zmohtněla, lehká a hybká se stala, budou i chrabrými zastánci vlasti naší. Lehce nahlédneš, jací budou ve zbrani ti, již nazí s to jsou strachu nahnati.

Pohled' na zevnějšík jejich, nespatriš tělnatosti mdlé ani vybledlé hubenosti, jakou nalézáme u těl ženských, ve stínu vadnoucích, se chvějících, na nichž ihned pot vystupuje a jež by pod tlakem přílbice těžce oddychovaly. Co bys s nimi vyřídil, kdyby žizní ihned vzlykali, prach nesnášeli, umírajíce dřív, než s nepřátely se setkali?

Naši jinoši začervenali, do tmava sluncem osmahli, mužného vzhledu, mnoho ducha, vřelosti a statečnosti na jevo dávají, obdivuhodnou lepotvárností se přiodevše, nejsou ani vráskovití, ani vyzábli, ani tíží svou neobratní, nýbrž ladné do souměrna vyrýsování. Oni vše neužitečné a přebytečné maso potem vyloučili a jen to, co sílu a pružnost dává a prouto všech špatných příměškův jest, statečně střehou. Ani nemocí ani namáháním zachváčeno nepodléhá takové tělo tak snadno, ani své síly nepozbývá, neb vnitřek jeho dobře opatřen a zevnějšík velmi pevně ohrazen proti nim, tak že je nepřipustí do vnitř a nedá vniknouti ani slunci samému ani mrazu ke škodě těla. Mnoho se namáhání nemá za následek spotřebování, nýbrž přimnožení síly, jak oheň větrem, tak síla namáháním se rozdmýchuje a roste. — I v běhu cvičíme mládež svou, a to nejen by do dálky co nejdéle bez udýchání vystačili, ale také dráhy kratší co nejrychleji a nejhbitěji přeběhnouť s to byli. Při tom stěžujeme jim běh tím, že nekonají jej na půdě tuhé a tvrdé, nýbrž v hlubokém písku, kdež noha se smeká. I v tom se cvičí, by příkop neb některou jinou překážku přeskochiti dovedli, a to i s přítěží. Podobně cvičí se v házení oštěpem a toušem.

(Dokončení.)

ŽENSKÝ JAZYK.

Mlčet ženská nedovede,
jest to proti zvyku.
Spíš bych věřil, že dovede
mluvit bez jazyku.

Karel Havlíček Borovský:

ZAS SLUNCE VZEJDE...

Zas bude krásný, jasný den...
Zas slunce vzejde...

Ptáci budou písňě pěti,
luka, lesy vysílají
jich opojně vonný dech...

I budeš opět svobodna
má drahá Vlasti —
jediná na celém světě!

Ti nová sláva zase vzkvete
a nic Tě více nezničí!

Budeš jak to ořeší —
jež čím více otřásáno,
hojnější dá úrodu.

Z těch dálných ruských plání
vždy při zvuku klekání
zaletí k nám světlý stín...

To je našich bratří rodných —
padlých za svobodu Tvoji —
Vlasti drahá, vzkaz poslední:

Národ náš by milovaný
nikdy se víc nedal svěsti
výhrůzkami — kletbami...

sliby — a též zradami
vlastních dětí, a i našich
"také" přátel kletých!

Zas vzejde krásné jitro,
zas bude jasný den...

Opojný dech luk a lesů
se závratným ptactva plesu
zpívat bude Tobě, Vlasti,
píseň krásnou o svobodě —
o NOVÉM Tvém poslání...

Zas slunce vzejde...
Zas bude krásný, jasný den...

Jarda Turek.

For Victory . . . Buy

U. S. Savings

BONDS and STAMPS

TĚLOCVIČNÁ HLÍDKA

Řídí Jarka Jelínek.

Cvičitelké školy 1944.

Bratře starosto! Sestro starostko! — Ty jako hlava jednoty či župy, máš největší zájem a starost o rozmach a rozkvět své organizace. Jistě si, jako bývalý neb stávající cvičenec, uvědomuješ význam činnosti v tělocvičně. Zajisté chápeš, že úpadek v tělocvičně, je úpadkem celé jednoty. To je tak jasné, jako $1+1=2$. Myslíš, že jen zábavy jsou vše? To nevěřím a nevěříš to sám. Myslíš, že schůzování je činnost sokolská? Zde je stejná odpověď, jako ta první. Tak co je Sokol? Co je to za Sokol, když tělocvična zeje prázdnotou? Kde jsou početné schůze, kde je účast na zábavách, kde je podstata výchovy sokolské a kam potom patří slavný a směr sokolské výchovy hlásající název "Tělocvičná Jednota Sokol".

Pevně věřím, že jsi dobrý starosta, že chceš být dobrou starostkou. Proto na místě nejpřednější, pečuj o činnost v tělocvičně. Zde je jádro, zde je pramen a síla sokolského života.

Ale — bez cvičitelstva ani dobrý starosta a starostka nic nedokáže, i když by množství lidí mělo zájem o tělocvik. Proto jest nutné postarati se o výchovu cvičitelstva v pravý čas. Nemáme cvičitele — tak

stále znějí nářky, ale do škol cvičitelských jednoty nikoho neposílají a to zejména ty, které je nejvíce potřebují. Nyní cvičitelstvo potřebují i jednoty silné!

Proto bratře starosto a sestro starostko, domluvte se s náčelníkem a s náčelníci, předložte své jednotě důrazný plán a přímý návrh, aby letos vyslala do cvičitelských škol schopné členstvo neb dorost. Žádejte uskutečnění. Nelitujte financí! Budete-li hledat posluchače, pak jistě je najdete.

Chcete silné Sokolstvo, chcete, aby jednota a župa vyvíjela normální činnost, proto postarejte se o budoucnost, výchovu cvičitelstva.

Bratře náčelníku a sestro náčelnice! Tobě není třeba vysvětlení. Ty chápeš vše, neboť vidíš, kam bychom přišli bez vedoucích v tělocvičně. Proto spolupracuj se starostou a starostkou, abyste letošní školy cvičitelské obeslali schopnými posluchači. Když budeš chtít, tak to docílíš.

Bližší podrobnosti budou oznámeny ústředím AOS. a vedením žup.

Záležitost je vážnější než kdy dříve! Pracujte na věci bezodkladně!

Jarka Jelínek, náč. AOS.

Rozvrh škol cvičitelských 1944.

Župa Střední AOS., případně župa Západní a Severní pořádá školu 2.—16. července. Župa Východní (pravděpodobně) ve stejný čas.

Župa Severovýchodní, v srpnu a pravidelný závěr posledních 14 dní, stejného měsíce v Clevelandu.

Župa Jižní, dosud neurčeno.

Župa Pacifická, dosud neurčeno.

Rozvrh úhrad na školy:

AOS. přispěje úhradu na polovinu cestovného, přes 100 mil vzdálenosti, do místní školy. Poskytne příručky, pokud je má. Pokusí se vyslat učitele, pokud je bude moci získat.

Podrobnosti musí být předem projednány.

Do 30. května 1944 budiž náčelnictvu AOS. hlášen počet posluchačů.

Pište o podrobnosti na náčelníka AOS.

Zpěv v Sokole.

Bratr Josef Čermak dal popud, jak zvýšiti pěstování zpěvu v sokolských jednotách. Dle tohoto námětu zpracován byl návrh, vlastně nyní jen doporučení župám, aby využito bylo různých společných podniků, kde zpěv by se uplatnil.

Ve schůzi náčelnictva AOS. 22. března 1944, schváleno následující doporučení:

1. U příležitosti závodů neb jiného společného podniku žup AOS. budiž proveden závod určitých složek jednot, ve zpěvu sokolské neb národní písně.

2. Píseň budiž určena župním náčelnictvem.

3. Píseň (přednes) budiž jednohlasý a na pochodu. Útvar není předepsán.

4. Třídy, pro které závod je určen (ženy, dorostenky, muži, dorostenci) budiž v tomto závodě zúčastněny v plném počtu, jak jsou zapsány v "knize družstev". Zpěváci, kteří necvičí, nejsou připuštěni do závodu celků. Omluvy pro neúčast jsou přípustny.

5. Účast jednot na tomto závodě je dobrovolná, pokud není rozhodnuto jinak. Doporučuje se jednotám a župám, aby se snažily závod uskutečnit a účast získat.

6. Posudek, ocenění zpěvu, necht' provede sbor soudců, nejméně tříčlenný; 2 odborníci, třeba nečlenové a člen (členka) náčelnictva župy, který je zkušený v tomto oboru.

7. Odměny necht' určí a odevzdá náčelnictvo žup.

Tento stručný námět na závody mohou uskutečnit župy při různých podnicích. Závod není nákladný finančně, ani příliš obtížný. Jsme si vědomi, že jsme organizací tělocvičnou, nikoliv pěveckým sborem, ale píseň povznáší a osvěžuje, je solí našeho sokolského života. Proto s chutí do závodů! Která župa bude první? Nazdar!

Náčelnictva AOS.

Zkoušky zdatnosti AOS. 1944.

Zájem o zkoušky je pouze v několika jednotách. Čtyři jednoty župy Severovýchodní si vyžádaly formy pro zanášení výsledků. Dvě jednoty ze župy Střední. Jedna ze župy Východní a Západní. Župa Severovýchodní usnesla, že provede zkoušky ve všech jednotách.

Čas miji. Měsíc duben, květen a červen je nevhodnější pro zkoušky. Kdy se ozvou ostatní jednoty? Což úplně jsou tak oslabené, že se ku zkouškám neodhodlají?

Pokyny jsou jasné a přesné. Radu ochotně poskytnete ústředí obce. Zkoušky jsou pro cvičící velice zajímavé a poutavé. Neodkládejte a zkuste uvést v život dobrou věc. Věnujte čas na provedení zkoušek zdatnosti, třeba i mimo cvičebních hodin,

ač možno úspěšně zkoušky zařadit do řádných hodin v tělocvičně a na letním cvičišti. Není třeba celého a početného sboru soudcovského. Stačí vedoucí třídy a svědek (dozorce). Dozorce může být člen (ka) župního náčelnictva, neb člen (členka) cvičitelského sboru, ale též činovník jednoty. Máme úplnou důvěru v naše vedoucí, že záznamy o dosažených výkonech budou přesné a poctivé.

Učiňte radost cvičícím a skutečně zkoušky, aby tito mohli získati potvrzení zdatnosti tělesné od AOS.

V roce 1943 byl to krásný emblem v barvách a též letos určí náčelnictva AOS. důstojnou odměnu.

S chutí do práce! V červnu končí zkoušky zdatnosti! Nazdar!

Našemu cvičitelstvu!

Župním vedoucím!

Snažte se ze všech sil, aby ve všech jednotách župy udržena byla činnost tělocvičná. Porad'te, pomozte kde je třeba. Vyhledejte mezi cvičícími aspoň trochu schopné bratry a sestry za vedoucí pro jednoty, které následkem válečných poměrů jsou bez cvičitelstva. Se vši důsledností starejte se o výchovu cvičitelstva i z řad dorostu. Agitujte pro vyslání kursistů do letošních škol. Záleží nám všem na tom, aby činnost tělocvičná byla za každou cenu udržena. Tuto vážnou otázku pomozte řešit svojí účinnou prací a radou. Neochabujte a vytrvejte při zodpovědné práci župních vedoucích! Pracujte pro vítězství!

Vedoucím jednot!

Bud'te skutečnými vůdci svých jednot! Na vás velice mnoho záleží, jak vyjde Sokolstvo z této těžké doby. Mnohde je tělo-

cvičná činnost úplně rozvrácena, neb velice oslabena. Nutno znovu hlouběji zabrat v sokolské práci a udržeti to, co se dá. Leč ani na tom nesetřevte. Snažte se zvýšit počet cvičících, dnes všude tak oslabený. Především však získejte vedoucí výchovou, které věnujte všechnu péči. Ved'te cvičitelské hodiny, pošlete schopné do cvičitelských škol. Sami se vzdělávejte odborně a sokolsky. Udržte přesnost, pořádek a vůbec kázeň. Stručnými proslovy vzdělávejte sokolsky a národně. Pěstujte zpěv! Udržujte humor a veselí. Agitujte pro získání nových cvičících. Nezapomínejte na bratry a sestry v armádě. Spolupracujte se župním vedením a s AOS. Pracujte pro vítězství!

Cvičitelstvu!

Bud'te oporou náčelníku a náčelníci v každé práci. Uplatněte svou zkušenosti a

odborné znalosti při vedení tříd a družstev. Poznejte dobře své svěřence a vychovávejte tělesně i ve všech sokolských cnostech. Vzdělávejte se stále. Doplnujte vědomosti, neboť — kdo chce jiné učit, musí umět, a chce-li někdo vychovávat, musí býti sám vychovaný. Vštěpujte lásku k jazyku našich otců. Zpívejte v tělocvičně slušné písně americké, české, slovenské. Buďte veseli. Vychovávejte vlastencky své svěřence a též k chrabrosti při tělesné zdatnosti. Neochabněte ani při nezdaru. Vytvrďte! Pracujte pro vítězství!

Sestrám!

Doba přímo žádá, aby ženy nahradily muže v tělocvičnách. Víme, že je mnoho jiné práce a jiných starostí, ale na Sokol by se měla vždy nalézt chvilka. I třídy žen jsou dnes namnoze oslabené počtem. Zdá se, že všude není pochopena doba a vážnost situace v tělocvičnách, po odchodu bratrů do války. Tedy sestry, i při té mimořádné zaměstnanosti nezapomínejte na svůj Sokol. Je vás mnoho schopných, které můžete převzít vedení různých tříd a družstev i tříd žáků a tím velice prospějete sokolské věci. Nepodceňujte své schopnosti. Je to potřebné a žádoucí, máme-li udržet tělocvičnou činnost přes válku. Pomozte budovat, pomozte udržovat náš Sokol! Pracujte pro vítězství!

Náš dorost a žactvo!

Nejlepší vedoucí patří za učitele naší mládeži. V této válečné době, kdy mravy,

duše a srdce mládeže jsou ohroženy různými vlivy a poměry, je třeba mládeže si více všimati a větší pozornost jí věnovati. V Sokole je nejlepší místo pro mládež. Zde naleznou ochranu před zkázou duševní a najde osvěžení, radost, zábavu i tělesnou výchovu. Mějte rádi své svěřence — náš sokolský dorost a žactvo. Jsou to dobří chlapci a dívky. Potřebují však dobré učitele a učitelky. Proto vás voláme, sestry a bratři, k naší mládeži, která je naší nadějí, naší budoucností sokolskou! Budete mít opravdovou zásluhu o udržení sokolství, když věnujete svoji pozornost, práci a lásku naší mládeži. Americký chlapec a děvče, které poznalo Sokol, nezapomene na krásné prostředí, ve kterém prožilo, neb prožívá své mládí a nezapomene na své dobré cvičitele. Pracujte pro naši mládež obětavě a oddaně. Dobrý výsledek bude vaší nejkrásnější odměnou! Šťastní rodičové, kteří světili své děti Sokolu!

Bratřím, sestřím a mládeži!

Vlast naše především. Práce pro vítězství je na prvním místě! Práce v tělocvičně při výchově všech našich složek je prací pro vlast a pro vítězství!

Všichni svorně, při vzájemném souladu a porozumění, že konáme dobrou práci pro národ, snažme se i v této době novým zvýšeným úsilím udržeti silný Sokol. Cvičitelstvo necht' je na prvním místě!

Jarka Jelínek, náčelník AOS.

Kata Danková, náčelnice AOS.

Něco o autorech.

Při posuzování předností a vad o našich veřejných cvičeních napsal jsem r. 1939, že máme mnoho cvičitelů, kteří sestaví krásné skladby tělocvičné a tyto vzorně navčívají, jednou je veřejnosti předvedou a pak celé to krásné cvičení zapadne. To je škoda veliká, neboť skladba by mohla posloužiti svému účelu i v jiných jednotách, byla-li by popsána autorem. Máme dobré cvičitele a tito tvoří velmi cenné tělocvičné skladby.

Pak jsem psal též: "Máme však také "skladatele" (též "skladatelky"), kteří domínají o veřejných cvičeních úchvatným cvičením, které dle podání, je jejich tvorbou, o které se mluví a píše jako o věci mimořádné a přece my, kteří sledujeme práce tělocvičné v Americe i v Evropě i věci jiných organizací a škol shledáváme, že "autor" vybral nejpůsobivější úseky z jiných skladeb, někde snad doplnil vlastní spojkou, někde částečně pozměnil, ale zůstává tu kombinace nejpůsobivějších částí, které strhují pozornost obecnosti i věci

neznalých. "Předpažit" zůstane "předpažením", jako celá řada jiných pohybů, výdrží i změn, ale myšlenka skladby použité, byť i částečně a místy upravené není již původní cvičení, které opravňuje k titulu autora. Různé části tělocvičných skladeb spojené, případně doplněné, není původní skladba. Jeden oddíl jiné skladby s připojeným oddílem vlastním, není vlastní skladba. Cizí cvičení "upravené" není původní skladba, byť i původní hudební doprovod nahrazen byl působivějším novým — to také není nové cvičení."

Není divu, že si někteří cvičitelé pomáhají jak to jde. Není divu, že se použije i myšlenek uplatněných v jiných skladebách, ale pak nelze prohlašovat, že je to původní cvičení a dávat k tomu své jméno. To je napodobení, přispůsobování, ale není to originalita. Proto zde by autoři skladeb měli býti rozumní a opatrní, než své jméno použijí pro tuto věc.

Škoda, že naši američtí cvičitelé, kteří

vytvořili tolik krásných a původních tělocvičných skladeb, tyto nepopíší a nedají tak dispozici našemu ostatnímu cvičitelství.

Tak je to i s články. Napsal jsem jednou článek. Za nějaký čas tento článek ocitl se v "Sokole Americkém", kam byl zaslán k uveřejnění a pod jménem jiného bratra, skutečně jinak dobrého pracovníka, který asi si neuvědomil, že článek je dosud v patrnosti a paměti mojí. Tak našel jsem moje náměty na zlepšení činnosti sokolské doslovně uveřejněny v časopise, nám té doby nepříznivém a pod jménem významného činovníka organisace jiné. V denních novinách se píše o Sokolstvu a Sokolství. Je to dobrá propagační věc, každý z nás to vítá. A přece jednou byly to celé výňatky,

myšlenky a misty i doslovný opis článků a jako autor je pod titulkem podepsán jiný. Tyto články na pokračování byly přizpůsobovány, ale sloh a znalost ovládnání češtiny je zřejmým důkazem, že články psal jiný, co pod prvou částí skromně sice bylo uvedeno, že jsou to výňatky z určité práce, ale při pokračování to uváděno nebylo. I zde je třeba užití obvyklých pravidel autorových.

Lépe je proto použití svoji vlastní věc, byť i slabší a dáti k tomu své jméno, nebo upřímně přiznati, z čeho je to přijato a citovati prameny.

K tělocvičným skladbám se vracím s prosbou, aby naši dobří autoři své práce popsali a ochotně nabízím spolupráci.

Jarka Jelínek.

Zákům cvičitelských škol.

Těším se z každého dopisu, z každé zprávy, kde je psáno, že náš kursista pracuje. Leč v poslední době dostal jsem vyrozumění, že někteří bratři a sestry ochabli v činnosti. Co je toho příčina? Poměry osobní, poměry v jednotě, župě či co? Sledujeme v Obci každý čin žáků našich škol, máme radost z úspěchu a bolí nás každá nepříznivá zpráva. Víme, že doba je ještě zlá, že dnes válečné poměry dusí vzestup, ale svěřte se nám co vás tíží a proč vám nelze pracovat tak, jak při rozchodu ze školy cvičitelské jste nám slibili.

Vedeme záznamy o práci kursistů a pro doplnění žádám žákyně a žáky cvičitelských škol AOS. a to ročníků 1925, 1929, 1931,

1933, 1934, 1935, 1937 a 1941, aby mně lístkem neb dopisem do konce tohoto měsíce oznámili: Jaké místo v jednotě či župě zastává (náčelník-ce), člen ústředí župy neb cvičitelského sboru, samostatný cvičitel, neb vedoucí třídy. Mimo to jaký úřad jiný má v jednotě či župě (starosta, jednatel, pokladník, vzdělavatel atd.).

Doufám a pevně věřím, že cvičitelstvo "Sokol Americký" čte, tudíž, že tuto moji výzvu nepřehlédne a skutečně mě odpoví. Kursisté! Toto je zkouška vaší přesnosti a bude to doklad, zda slib umíte dodržet. Zdar vaší práci!

Jarka Jelínek, náčelník AOS.

Společná protná dorostenců a dorostenek.

Sestavil Lád'a Kadlec.

(Pokračování.)

VII. 1. — 3. pěti klusovými kroky na místě, začíná levá, celý obrat vlevo, podupem pravé stoj spat-spatný, trčením stranou upažit, hřbety nahoru

VIII. 1. připážit, palce napřed
2. — 3. výdrž.

Opakovat celých XXIV. taktů ještě jednou.

Mezihra VIII. taktů 4/4.

I. 1. — 4. **Dorostenky:** Stoj úkročný směrem do středu k dorostencům
Všichni: zvolna předpažením vzpažit, palce nazad, dorostenec na značkách

II. 1. — 4. **Všichni:** zvolna předklon, zapážit, malíky nahoru

III. 1. — 4. zvolna vzpřím, předpažením vzpažit zevnitř, palce nazad

IV. 1. — 4. zvolna předpažením připážit, palce napřed

Dorostenky: přisunem nohy vnější stoj spatný, jsou mezi značkami

V. — VIII. výdrž.

Oddíl III. — Věta A.

I. 1. **Dorostenec:** Výpon, předpažením vzpažit zevnitř, palce nazad
Dorostenky: dřep, upažit dolů, hřbety nahoru

2. **Dorostenec:** dřep, předpažením zevnitř upažit dolů, hřbety nahoru

Dorosteni Sokola Chicago, kteří získali emblem zdatnosti AOS., 1944.
 Jerry Schultz, James Brda, Charles Jiřinec, Richard Veselý, Charles Bažata,
 Tony Hlinka. Chybí: Alex Marzek.

- Dorostenky:** vztyk, výpon, předpředpažením zevnitř vzpažit zevnitř, palce nazad
3. = Takt I., doba 1.
 4. = Tak I., doba 2.
- II. 1. **Dorosteni:** klek snožmo, předpažením vzpažit, palce nazad
Dorostenky: stoj spatný, upažit, ruce sklopené, palce nazad
2. **Dorosteni:** mírný předklon, předpažením zapažit, malíky nahoru
Dorostenky: otočením rukou, hřbety nahoru a vztyčením vláčné připažit, palce vpřed
3. **Dorosteni:** vzpřim, předpažením vzpažit, palce nazad
Dorostenky: upažit, ruce sklopené, palce napřed
4. **Dorosteni:** vztyk, stoj spatný, předpažením připažit, palce napřed
Dorostenky: vztyčením rukou vláčné připažit, palce napřed
- III. 1. **Dorosteni:** předpažením vzpažit, palce nazad
Dorostenky: předklon, zapažit, malíky nahoru
2. **Dorosteni:** předklon, předpažením zapažit, malíky nahoru
Dorostenky: vzpřim, předpažením vzpažit, palce nazad
3. **Dorosteni:** vzpřim, předpažením vzpažit, palce nazad
Dorostenky: předklon, předpažením zapažit, malíky nahoru
4. **Dorosteni:** předpažením vzpor dřepmo zanožmo levou
Dorostenky: vzpřim, podřep, upažit dolů, ruce vztyčit
- IV. 1. **Dorosteni:** klek na levou, zanožit pravou
Dorostenky: vztyk, výpon, upažením vzpažit zevnitř ohnuté, předloktí šikmo dovnitř, prsty u sebe, hřbety nahoru, hled vzhůru
2. — 4. výdrž
- V. 1. **Dorosteni:** vzpřim, předkrokem

- pravé klek na levou, upažit dolů, dlaně nahoru
- Dorostenky:** skrčit přednožmo vnější, bērec svisle dolů, upažit dolů, vnitřní ruce se přidrží dorostenců
2. výdrž
 3. **Dorostenci:** vztyk, přisunem levé stoj spatný, upažit dolů, hřbety nahoru
Dorostenky: zanožením vnější předklon, váha vodorovná, upažit dolů, vnitřní rukou se přidržují o dlaň dorostence
 4. výdrž
- VI. 1. **Dorostenci:** vzpažit zevnitř, palce nazad
Dorostenky: vzpřím, přinožením vnější nohy stoj spatný, vzpažit zevnitř, palce nazad
2. výdrž
 3. **Dorostenci, Střední:** výpon, upažit dolů, drží se za ruce s dorostenkou střední
Dorostenci, Pravý a Levý: upažit dolů, vnější drží dorostenku, vnitřní, upažit nahoru, hřbety nahoru
Dorostenky: vzpor dřepmo únožmo, vnitřní nohou k dorostencům, úklon zevnitř, drží se za ruce s dorostenci
 4. výdrž
- VII. 1. **Dorostenci:** stoj spatný, skrčit upažmo ruce v týl, prsty u sebe, hřbety nazad
Dorostenky: vzpřím, vztyk, přisunem vnější nohy stoj spatný, skrčičt upažmo, ruce v týl, prsty u sebe, hřbety nazad
2. výdrž
 3. **Dorostenci:** dřep, střední, trčít vzhůru zevnitř, palce nazad, pravý a levý: upažit dolů vnitřní, upažit vzhůru vnější, hřbety nahoru
Dorostenky upažit dolů vnitřní, upažit nahoru vnější, hřbety nahoru
 4. výdrž
- VIII. 1. **Dorostenci:** vztyk, stoj spatný, připážit, palce napřed
Dorostenky: připážit, palce napřed
2. — 4. výdrž.
- Oddíl III. — Věta B.**
- I. 1. **Všichni:** stoj výkročný pravou vpřed, předpažením vzpažit, palce nazad
 - a. Poskok na pravé, skrčit zánožmo levou
 2. Trčít levou dolů a přednožit poníž pravou, předpažením zapažit, malíky nazad
 - a. Poskok na levé
 3. — 4. Přinožit pravou, stoj spatný, předpažením vzpažit zevnitř, palce nazad
 - II. 1. — 4. **Dorostenci:** osm klusových kroků na místě, začíná levá, pravá, l., p., l., p., l., p.
Dorostenky: osmi klusovými kroky, začíná levá, dvojný obrat vpravo na místě pod paží dorostence, kterého se drží vnitřní rukou ve vzpažení zevnitř, vnější ruce vbok, hřbety k tělu
 - III. 1. **Všichni:** trčením levé dolů, stoj spatný
 - a. poskok na levé, přednožit povýš pravou, zapažit zevnitř, drží se za ruce vnitřní
 2. **Všichni:** přinožit pravou, stoj spatný, předpažit zevnitř, drží se za ruce
 3. — a. **Všichni:** poskok na pravé, přednožit levou povýš, zapažit, zevnitř, drží se za ruce
 4. přinožením levé stoj spatný, vzpažit zevnitř, ruce spojené
 - IV. 1. — 4. = Takt II., doba 1. — 4.
 - V. 1. **Všichni:** podřep přednožmo levou, mírný předklon, zapažit, malíky nahoru
 2. výdrž
 3. **Všichni:** vztyk, přenesením váhy těla na levou, stoj zánožný pravou, předpažením vzpažit, palce nazad
 4. výdrž
 - VI. 1. **Všichni:** skrčit upažmo, ruce v týl, prsty u sebe, hřbety nazad, poskokem na levé podřep přednožmo pravou zevnitř na patu
 - a. poskokem na levé, stoj skřížný pravá před levou pokrčena na špici
 2. poskokem na levé, podřep únožmo pravou
 - a. výskokem na levé přinožením pravé stoj spatný
 3. — a. = Takt VI., doba 1. — a. opačnou nohou
 4. — a. = Takt VI., doba 2. — a. opačnou nohou
 - VII. 1. **Všichni:** trčít pravou vzhůru, dlaně napřed
 2. výdrž
 3. Skrčit upažmo, pravou ruku v týl, hřbet nazad, trčít levou vzhůru, dlaň napřed
 4. výdrž (Dokončení příště.)

Cviky pro závod dorostenců župy Střední AOS. 1944.

VYŠŠÍ ODDÍL.

Bradla po ramena.

	Bodů
I.	
1. Na začátku bradel, čelem dovnitř, z náskoku do svisu vnesmo vzepření vzklopno65
2. zákmihem stoj o ramenu, výdrž60
3. kotoul napřed do podpory a zákmihem, předkmihem vzpor vzklopno do výsedu snožmo na levou žerd'25
4. půlobrat vpravo do vzporu ležmo za rukama, kolo přednožmo pravou a odbočka vlevo50
	2.00

II.

1. Z komihání v podporu o pažích uvnitř bradel kotoul nazad rozpažmo60
2. kotoul nazad vzporem do sedu roznožmo za rukama, spojitě přehmat nazad a sesed dovnitř, odsun70
3. předkmihem výsed na pravou žerd', přehmat napřed, oporem na pravý loket váhu, výdrž45
4. předkmihem přednožka vpravo s celým obrátem vlevo25
	2.00

Kruhy doskočné.

I.

1. Náskokem svis, předkmihem prohnutě svis střemhlav45
2. svis vnesmo, výkrut napřed40
3. vzepření závěsem pravou v podkolení na pravém záručí, výdrž75
4. spád nazad, výkrut nazad do stoje na zemi40
	2.00

II.

1. Předkmihem vzepření do vzporu, výdrž60
2. toč napřed, sešín napřed do svisu vnesmo75
3. výkrut napřed30
4. zákmihem, předkmihem přemet nazad roznožmo35
	2.00

Kůň na šíř.

I.

1. Dohmatem levou obráceným nadhmatem na zadní madlo, pravou na hřbet, z náskoku, celý obrat vpravo do vzporu vzađu na madlech, kolo únožmo pravou nazad80
2. přešvih únožmo pravou nazad, přešvih únožmo levou nazad15

Bodů

3. přešvih únožmo pravou napřed, stříž odbočmo vlevo, přešvih pravou vně70
4. kolo únožmo levou nazad do stoje na zemi35
	2.00

II.

1. Dohmatem na madla z náskoku přešvih únožmo pravou vně, výšvih vpravo a stříž odbočmo vpravo, přešvih únožmo levou nazad	1.00
2. přešvih odbočmo vpravo40
3. kolo zánožmo pravou s půlobratem vlevo do stoje na zemi (levý bok koně)60
	2.00

Různosti.

I.

1. Z rozběhu skokem letmo překot kllkem80
2. kotoul napřed20
3. zvolna stoj o hlavě, výdrž70
4. kotoul napřed do stoje spatného20
	2.00

II.

1. Z rozběhu odrazem obouoň přemet vzporem90
2. stoj výkročný levou-pravou a přemet stranou, 1/1 obrátem původním směrem (round off)65
3. kotoul nazad do stoje o rukou (naznačit) a zbytek do stoje spatného45
	2.00

Hrazda.

I.

1. Z kmihu nadhmatem vzepření vzklopno60
2. toč nazad40
3. podmetmo kmih, zákmihem, předkmihem vzepření jízmo, pravou uvnitř45
4. 1/1 obrat vlevo s přehmatem v nadhmat, spád nazad do svisu vnesmo a průvlek levou do svisu vnesmo vzađu, mezikmihem a20
5. podmet nazad35
	2.00

II.

1. Z náskoku nadhmatem výmyk předom60
2. odkmihem do svisu velvýmyk do vzporu	1.00
3. toč nazad15
4. podmet s 1/1 obrátem vlevo-vpravo25
	2.00

NÍŽŠÍ ODDÍL.

Bradla po ramena.

I.

1. Z komihání v podporu o pažích uvnitř bradel předkmihem vzpor do výsedu roznožmo před rukama.....	.60
2. kotoul nazad do sedu roznožmo za rukama	.80
3. sesed zánožmo dovnitř, předkmihem přešvih pravou přes levou žerd' a půlobrat vpravo do vzporu ležmo pobok	.40
4. klik a sešín napřed do stoje na zemi	.20

2.00

II.

1. Uprostřed, uvnitř bradel, pobok nadhmatem, odrazem jednož, výmyk předem do vzporu ležmo pobok	.85
2. kolo přednožmo pravou, přešvih přednožmo levou s půlobratem vpravo do výsedu roznožmo před rukama	.65
3. přehmat napřed, kotoul napřed do sedu roznožmo před rukama, sesed nožmo dovnitř, zánožka vpravo-vlevo	.50

2.00

Kruhy doskočné.

I.

1. Z náskoku shyb	.30
2. přednos, naznačit, svís a zákmih, předkmihem svís vznesmo	.70
3. zvolna svís vzadu, naznačit, svís vznesmo	.40
4. zákmih, předkmihem 1/1 obrat vlevo-pravo a seskok	.60

2.00

II.

1. předkmihem (skrčením nohou) svís vznesmo, třít do svísu střežhlav, výdrž	.70
2. svís vznesmo, zvolna svís vzadu, svís vznesmo	.40
3. zákmih, předkmihem překot nazad snožmo	.90

2.00

Kůň na šíř.

I.

1. Dohmatem na madla z náskoku kolo přednožmo pravou	1.00
2. přešvih levou napřed a celý obrat vpravo do vzporu jízmo	.20
3. přešvih pravou nazad do stoje na zemi a skrčku	.80

2.00

II.

1. Dohmatem levou na krk a pravou na přední madlo z náskoku celý obrat	

Bodů

vlevo do vzporu vzadu na madlech, přešvih únožmo pravou nazad, přešvih únožmo levou nazad	.40
2. kolo přednožmo levou	.90
3. přešvih únožmo pravou kolem pravé ruky s 1½ obratem vlevo do stoje na zemi (levý bok koně)	.70

2.00

Různosti.

I.

1. Z rozběhu odrazem jednož přemet klikem	1.25
2. 3 kroky vpřed a odrazem obouž skok letmo a kotoul napřed do stoje spatného	.75

2.00

II.

1. Vzpor dřepmo, kolena zevnitř, zvolna zvednutím trupu stoj o hlavě, výdrž	.90
2. kotoul napřed do stoje spatného.....	.15
3. výskokem stoj rozkročný, sed nazad spádem, nohy napjatý (ruce uvnitř nohou, aby zmírněn byl náraz spádem) a kotoul nazad do stoje rozkročného	.85
4. vztyk a výskokem stoj spatný.....	.10

2.00

Hrazda.

I.

1. Z náskoku nadhmatem kmitáním vzepření závěsem pravou v podkolení vně	.80
2. toč nazad závěsem v podkolení.....	.70
3. přešvih pravou nazad	.10
4. sešín napřed do svísu vznesmo a zákmihem seskok	.40

2.00

II.

1. Z náskoku nadhmatem kmitáním výmyk předem	.70
2. toč ve vzporu vpředu nazad, vzpor výdrž	.65
3. sešín napřed a průvlekem svís vznesmo vzadu	.30
4. svís střežhlav prohnutě, seskok do dřepu a vztyk	.35

2.00

UPOZORNĚNÍ A OPRAVA.

Cvičení žen a dorostenek pro slet župy Střední AOS. 1944. — Oddíl III. — Věta A. — Takt I. — Doba I. Má správně býti: Stoj přednožný levou — předpažit dolů, ruce vpřed vztýčené, dlaně k zemi. — Dále jak popsáno v T. H. v únoru 1944.

CORPORAL ETHEL MAKONY, WAC
Member Sokolice Havlíček-Tyrš, Chicago, stationed with New York Fighter Wing, 1st Air Force, Hotel Collingwood, 45 West 35th Street, New York City, N. Y.

Corporal Ethel Makony enlisted in the Women's Army Corps, March 25, 1943, and received basic training in Ruston, La. Stationed now in New York City she is doing administrative work for Uncle Sam's Fighter Wing with the 1st Air Force. She is the only daughter of Andrew and Mary Makony, 3121 S. Springfield Ave., Chicago, who came to the USA. from Slovakia.

Cpl. Makony attended Sokol classes at Havlíček-Tyrš and was an outstanding gymnast in the presentation of calisthenics and dancing. She was also a member of the intermediate team in tournaments on apparatus and in athletics.

Recently on furlough in Chicago she visited her "sokolovna" and we enjoyed hearing her tell of her experiences. "I enjoy every minute of my day," she said, "I have requested overseas duty and I hope to get a chance to get even closer to help in the great job before us all. I appeal to all Sokol women to join the WAC and thus take active part in it."

Good luck to you, Ethel. We're proud of you! — Emily Welcl.

ON PAY DAY, BUY BONDS!

ALL ROADS LED TO PRAGUE

(An excerpt from an epical poem, "Taking My Life for a Ride", by Václav Kotek, Sokol Cechie, Chicago, Ill.)

But one thought above all fired my mind,
To Prague the Falcons began to fly
And I must be there when the Sokols meet,
That was my longing, my wish, heart's cry;
To see once again the place of my birth
Was something worth yearning for alone,
Not less the country's heart, Golden Prague,
Whereof history speaks every stone.

An Olympiad of Health and Strength
Was in progress there — a spectacle
Performed by a half a million actors,
Called, Nature's Triumph — not miracle.
Participants came from all lands of Europe,
From Helas plains, from the Nordic fjords,
Young men and women, adept at the games
And all the field of athletics affords;
Crack army units from so many states
Strived for honors in combats and drills —
And there were thousands of school boys
and girls

From village, town, Carpathian hills;
Leading the many from our belov'd land
Were hundred Sokols and Sokolettes —
Great were the moments when through
Prague they marched,
With Stars and Stripes floating o'er their
heads.

After arrival we lodged and rested,
Next day all boldly attacked the town,
Yes — it was Golden Prague, so wonderful
At night in its electrical gown;
Palaces, castles, towers and gardens,
New styles vying with antiquity,
The Molday, spanned by sculptured bridges,
Humboldt was right — a beautiful city.
At the town's outskirts was the Sletolán,
Immense arena built for the Slet,
Slet — a co-flying, unified action,
Splendor of which one can never forget.
The Sletolán was of huge dimensions,
Twenty-eight thousand men could deploy
Afield it and go through calisthenics
Which multitudes viewed with awe and joy;
Crowd of two hundred thousand spectators
Found in the stand accommodation,
And while the Slet lasted the crowds were
there,
Living the glory with elation.
Like for an army, there were mess halls,
where
Forty-five thousand at once could dine —
Where, how, such efficiency could take root,
Was for the critics hard to define.

Of the great events staged during the Slet,
That of the women was declared the best,

Brave, thirty thousand strong, they took
the field
In red, white, and blue outdoor togs
dressed;
They came in two columns, sixty abreast
Stepping to a march played by a band,
A woman chieftain, with a megaphone,
Directed them from a lofty stand.
When at a command they spread to all
sides,
Cheers that must have shaken the towers
Of Old Prague, greeted what seemed
a meadow
Sprinkled with myriads of flowers —
And when with grace their bare arms cut
the air,
Their feet began light, rhythmic dancing,
One saw a mirage of a starlit sky
On a calm sea — it was entrancing.

Our American group had a hard task
But performed in excellent manner,
They evoked the greatest ovation,
Emerging with Star-Spangled Banner.
Splendid were all other visiting hosts
In their mass events, and contests, too:
There were French, Yugoslavs, Bulgars,
Poles, Swiss,
Belgians, Luxemburges and a Russ crow.
To climax the Slet, seventy thousand
Sokols and women marched in parade,
All wearing feathered caps, Sokols red
shirts,
And more than a hundred Sokol bands
played.
You saw no rich robes, monstresses,
crosses,
You heard no praying, no bells ringing;
It was a day of great achievement —
The Nation a new song was singing.

SEDMERO BLAHOŠLAVENSTVÍ SOKOLSKÝCH.

(List z evangelia Sokolstva.)

Blahoslavení chudí slovy, neboť jejich
jest království sokolské.

Blahoslavení cvičící, neboť oni potěšení
budou.

Blahoslavení, kteří lačnější a žízni po myš-
lénce sokolské, neboť oni nasyceni budou.

Blahoslavení čistých snah, neboť oni spá-
su národa viděti budou.

Blahoslavení pokojní, neboť oni synové
Tyršovi slouží budou.

Blahoslavení, kteří protivěnství trpí pro
Sokol, neboť jejich jest království sokolské.

Tak praví písmo naše. Snad neuškodí
krátký výklad.

Amen, pravím vám: Ne každý, kdož říká
"Na zdar! Na zdar!" vejde do království

sokolského, ale ten, kdo činí vůli otců na-
šich, Fuegnera i Tyrše. Mnoho řečí, málo
skutků; kdo nejvíce mluví, nejméně dělá.
Nejprotivnějším člověkem jest fráziista, jenž
hází mocnými slovy v pravo a v levo, žádá-
te-li však od něho skutků — má jednu
prázdnou, druhou vysypanou. Tak i tulipán
pestrou barvou křičí, vůně-li pak hledáš —
cedníkem nabereš; straka také po lesích
křiku nadělá až protivno — sokola slyšeti
neuslyšíš.

Blahoslavení cvičící, blahoslavená jedno-
ta, nemající jich nikdy nedostatek. O ta-
kové nikdy neplatí přísloví moudrého Ša-
lamouna: "Přes pole muže lenivého šel
jsem, a přes vinici člověka nemoudrého;
a aj, porostlo všudy trním, přikryly všecko
kopřivy a ohrada kamenná její byla sho-
řena."

Trní pohodlnosti — udupá je dunivý krok
a skok cvičících čet, kopřiv a nesváru a ne-
upřímnosti — spálí je ne mráz, naopak
žádné nadšení pro svatou věc sokolskou.
Blahoslavení cvičící!

Blahoslavení pevných povah . . .

Co jste přišli vidět, třtinu-li, větrem se
klátící? Tamto ji spatříte, hle bratr Ticho-
šlápek, jenž vstoupiv před měsícem do So-
kola, včera vystoupil. Toté nějakého dření,
ještě dnes jest celý rozlámán! Jest už na to
moc starý (netto 22 let) a pak on, kontoá-
rista firmy Sekeles a Reach, má si tykati
se kterýmkoli řemeslníčkem a i ruku mu
podávati? A ty mozole! Co by tomu řekla
jeho Eufrozina? Ne, ne, Sokol už ho ne-
uvidí. Nu, s Pánem Bohem! A bratr Ci-
tlivka? Ten vrátil předevčirem legitimaci,
protože mu náčelník na hrubý pytel nepřišil
hedvábnou záplatu. Podivní lidé. Sami sice
dovedou se chovati klackovitě dosti, na úkor
disciplíny spolkové, ale jadrnějším slovem
otřeseš nervozní tu mimozu až do útroh
nejhlubších. Pomstí se ti a celé jednotě,
pozdě budete bychá honit!

Přestoupí do bratrské jednoty sousední,
která již dnes jest radostí "unesena", ja-
kou že to akvizicí získala. Tomu se říká
charakter . . .

Blahoslavení čistých snah, nebo pravím
vám:

Nebudeli hojnější spravedlivost' vaše,
nežli šplháčkářů a chlebařů, nevejdete do
království sokolského. Nemluvte pak bílé,
činice za větrem černé, ale buď řeč vaše:
ano, ano, ne, ne, což nad to více jest, tot'
od zlého jest.

Jakékoliv intriky zákulisní v jednotách
se nesrovnávají se ctí Sokola, máš-li proti
druhému bratru něco, vystup proti němu
tváří v tvář. Měj však pozor, abys sám

neměl břevna v oku svém, vidíš-li snad třísku v oku bratra svého.

Jsi-li skutečně takovým chlapíkem, jakým se děláš, proč agituješ — pro sebe? Vyjdet' pravda na vrch, jak olej nad vodu; jest-li protivník tvůj neschopný, sám za nedlouho stane se nemožným, pak-li ne, jest na tobě dokázati, že schopnost tvá větší jest než jeho, a tu jen skutky mluví.

Pravdu sobě huďme, dobří spolu buďme, bychom dokonali byli, jakož i otec náš Tyrš dokonaly byl. "Železo železem se ostří, tak muž zostruje tvář přítele svého," pravi moudrý Šalamoun a "Pravda pravdy nezastíní, perla perly nepošpiní" pje ušlechtilý básník "Moudrosti otcovské".

Jeden z vás má pravdu, ne však ten, po němž zbývá špinavá stopa pokoutní agitace; kdyby perlou byl, jak "skromné" o sobě říkati dává — nespínal by . . .

Blahoslavení pokojní. Opět pravi Šalamoun: "Lepší jest zpozdílý k hněvu než silný rek, a kdož panuje nad myslí svou, lepší nežli ten, který dobyl města."

"Kdož miluje svádu, miluje hřích, a kdo vyvyšuje ústa svá, hledá potření svého." A do třetice: "Zdržuje řeči své muž umělý a jazyk měkký láme kosti."

Jediné slovo často rozpoutá v jednách našich vášně strannické, zvláště když pochází od osob v čele jednoty stojících. Jediným slůvkem nerozvázným stržen bývá spolek ve vír svárů nekonečných a různic, nejlepší síly mařících, zpravidla proti vůli toho, jenž nerad a v okamžiku rozčilení slůvko to vypustil z úst svých. Ale pozdě vzpomínat, že "království proti sobě rozdělené zpustne a dům na dům padne . . ." Proto blahoslavení pokojní, dvakráte blahoslavena jednota, nejsoucí rejdištěm několika spolkových krtků! Ne, že bychom byli proti opozici, kterou pokládáme za nutnou v každém spolku, života schopném, ale proti té opozici jsme, která jí jest jen k vůli sobě samé, proti opozici krtčí. A krtěk jest slepý . . .

Blahoslavení budete, když vám zlořečítí budou a protivenství činiti, a mluvíti všechno zlé o vás lhouce, pro sokolství vaše. Běda vám, kdyžby dobře o vás mluvili všichni lidé; nebo tak činivali falešným prorokům otcově jejich.

Ještě se nenašel člověk ten, aby se zachoval lidem všem, natož pak spolek.

Co byste si z toho dělali, že jsou lidičky, jimž Sokol trnem v oku? Za to nemůžete vy, že jste jim tak do oka padli, proč mají tak veliké oči jako . . .

Že se vašim snahám vysmívají, že proti jednotě agitují, pomluvy a lež hromadice? Zdaž nevíte, že by titíž farizejci odporní

do nebe vás vychvalovali, kdybyste jim byli stupínkem pro dosažení nějakého prospěchu osobního? Zdaž přehlížíte, že by pak ta srdce šlechtná, která dnes pro věc vaši bijí, přirozeně zchladla, ony myslí nadšené, které dnes pro vás pracují, od vás se odvrátily, vidouce vás ve službě prospěchu strannického? A vy přece pro celek pracujete, vám prospěch národa nad prospěch strany kterékoli. Proto se nikdy všem nezachováte, však to vás nesmí másti.

Vždyt' i Perun stěžoval si trpce, že všem zachovati se nemůže; čteme o tom v Havlíčkovu "Vladimírově křtu":

"Ten chce zimu, ten chce teplo,
ten zas časy jiné,
jeden chce mít žito drahé
a druhý laciné.

A co všecko na mně chtějí,
nelze vyjmenovat,
zbláznil bych se, kdybych si to
chtěl jen pamatovat."

A Perun byl kníže staroslovanských bohů, vládnoucí hromem a bleskem, kdežto vy přece — při všem respektu k vám — jste jen křehké nádoby lidské. Však abyste se k vůli tomu zbláznili, že jeden by z vás rád nadělal převozníků, druhý pak žádá, abyste pro hasičství, či nověji pro zdravotnictví, na vlastním účelu spolku udělali harakiri, toho přece nebude!

Pamatujte, že přání taková vždycky mají skryté pohnutky svoje a "co jest šeptem, to je s čertem". A my věru máme příčin dosti, nedůvěrovati . . .

Nic se tedy neohlížejte ni v pravo, ni v levo a jděte pevným krokem svým dáfe. Nikdo nemůže dvěma pánům sloužiti zároveň; stejně býti přívržencem světla i tmy poctivému člověku nelze, spráhnouti pak ideál a prospěch osobní — tomu nás Fugener neučil. Jeho heslo našim heslem: "Ni zisk, ni slávu, však prospěch národa!" A tento jest nám osmým blahoslavenstvím. Na zdar!

Karel Vaníček.

POZDRAV NA PANA ZDRÁHALA.

Astoria, L. I., N. Y., 1944.

Milý pane, byla jsem upozorněna na váš dopis uveřejněný v Sokole Americkém z měsíce února 1944. Vzpomínky na mládí sokolské, váš dopis mě velice překvapil a zajímal, že po tolika letech jsem zase četla o činnosti Radnických Sokolů. Já jsem také rozená v Radnicích a také jsem často vzpomínala na moje mládí, které jsem prožila v rodné zemi. Radnice byly malé městečko, ale velmi zajímavé, zvláště na Velikonoční svátky, když přicházelo mnoho obecnstva

z okolních vesniček, aby se zúčastnilo křížové cesty, která vedla do velkého vrchu, na kterém byl malý kostelíček, který byl pojmenován Kalvarie. Na vrchu bylo mnoho třešňových stromů a v jarní době byl v plném bílém květu. Bylo to krásné, ani ta ješemanská zahrada nám nescházela, kde Jidáš zradil Krista. Mnozí turisté, kteří přijeli do městečka, každému se líbilo. I já jsem často vyprávěla mojí rodině o našem městečku a o našich Sokolech, jak jsme se chovali dívat, když cvičili v letní zahradě. V mojí stáří to bylo něco zvláštního, to si nemohl každý mladík dovolit, poněvadž jejich kroj vyžadoval velké vydání. Když se slavil nějaký památný den, Sokolové se zúčastnili v kroji s hudbou společně s řemeslnickou besedou a my jako děti jsme se nemohli dočkat. P. Zdráhal psal, že jste chodil na prázdniny na Březinu a odtamtud že jste chodil pěšky na cvičení do Rokycan, obě místa jsou mi dobře známa, zvláště Rokycany, kam jsem též chodila pěšky k mojim přátelům, byla jsem mladá a ta cesta mně nevadila. Dále jste psal, jak Sokolská Jednota se chystala oslavit 20leté trvání a že vám to dalo mnoho starostí a práce vypracovat ten program. Já doufám, že jste to rád vykonal pro bratry Sokoly, toho pana Hereina jsem také dobře znala a všechna místa, která jste vypisoval a ve kterých jsem prožila moje mládí, myslím, že i vy jste měl zájem v radostném životě Sokolů.

Před 58 roky jsem odjela do Ameriky do Nového Yorku, kde jsem měla bratra Jana Wainera, který patřil k T. J. v New Yorku,

tak jsem měla příležitost chodit do sokolských zábav, které mě vždy velice zajímaly. Pak jsem se provdala a můj manžel se stal také Sokolem a pracoval pro jednotu v zábavním výboru. Je Sokolem přes padesát roků, též můj syn Max Elian a dcera Josefina Pospíšil patří k Sokolu, od pěti roků dcera k Sokolicím a já jsem členkou Klubu Příznivkyň a Manželek Sokolů přes 40 roků. Mého syna manželka je též z rodiny sokolské, její otec býval jednatelem Sokola, Jan Černý. Můj bratr Jan Wainer se odstěhoval do Boise, Idaho, a stále patřil k Jednotě do New Yorku a navštěvoval Sokoly v Idaho. Sokolovna je našim druhým domovem, kde se rádi scházíváme, abychom trochu zapomněli na ty válečné poměry. Odešlo mnoho mladých a nadějných Sokolů, kteří jsou ve službě Strýce Sama a o kterých často čteme dobré zprávy. Že jsou hrdiny na válečné frontě, je důkazem, že jejich sokolská výchova nebyla nadarmo. Jeden z nich je naší členky syn, Robert Hilský, který se navrátil do svého domova jako hrdina z Havajských ostrovů. Možná že se válka ukončí, že budeme čisti o dalších, kteří vykonali nějaká hrdinství pro svoji vlast a svobodu.

Končím můj dopis a děkuji za uveřejnění dopisu, který mně připoměl moje mládí v sokolské rodině a nyní prožívané ve stáří.

Anna Elian.

Pozn. redakce: Článek "Vzpomínky na mládí sokolské" nebyl psán br. Zdráhalem, nýbrž pořadatelem Sokola Amerického, br. Jarkou Košařem, který vše, co jest v článku tom, v mládí svém prožíval.

ZPRÁVY ORGANISAČNÍ

Z ÚŘADOVNY OBCE.

V čísle březnovém byl uveřejněn adresář jednot v obci sdružených. Ovšem byly uveřejněny pouze ty jednoty, které zaslaly jména činovníků a činovnic pro rok 1944. Každým rokem vždy v listopadu posílám žádost všem jednotám, aby mne zaslaly jména a adresy činovníků pro následující rok. Připomínám jim, ať jsou třeba ti sami co byli v roce uplynulém, ale veškeré žádosti jsou pro některé bratry-jednatelé a sestry-jednatelky zbytečné, oni prostě jména neoznámí. Tudíž zůstanou místa v adresáři prázdná, dokud tyto do úřadovny nedostanu. V květnovém čísle bude uveřejněn adresář znovu.

Další zlořád v jednotách jest se jmény členů jsoucích v branné moci. Stále žádám, aby mně byly zaslány jména brzy po jejich odchodu, ale opět marně. Uvedu zde drastický příklad z jedné jednoty zde v Chicagu. Byl jsem přítomen divadlu, které tato jednota právě hrála. Před divadlem vystoupil bratr starosta před oponu a po přivítání sděloval návštěvníkům, že již mají 45 členů ve službách Strýce Sama. Číslice mne překvapila, neboť jsem určitě věděl, že jen asi polovina mně byla hlášena do úřadovny. Proto jsem v přestávce žádal, jak bratra starostu, tak bratra jednatelé o vysvětlení, proč mně nejsou hlášeni bratři, když jsou povoláni do armády a námořnictva. Vy-

světlení jejich bylo neuspokojivé a nebudu je zde uvádět, ale jaké bylo mé překvapení, když druhého dne jsem v úřadovně zjistil, že pouze 19 slovy — devatenáct — členů mně bylo od téže jednoty hlášeno! A prosím, ač divadlo bylo pořádáno před několika měsíci, dodnes nemám od té jednoty hlášení dodatečná jména bratrů v branné moci!

V některých jednotách se spoléhá bratr jednatel na bratra účetního a zase opačně bratr účetní na bratra jednatel, ale do úřadovny nezašlou nic. Až se nám naši bratři-vojáci vrátí, budou jejich největší obdivovateli. Již dávno jsem měl v úmyslu poukazovat na tyto křiklavé případy v našem orgánu s jménem jednot, ale vždy mám obavu, že bych upadl v nemilost a proto tak nečiním. Ale upozorňuji, že tak přece jen učiním, a budu uveřejňovat **VEŠKERÉ** nedostatky spolupráce s úřadovnou. — Václav Konečný, jednatel.

PŘÍJEM V BŘEZNU:

Úroky z válečného bondu	\$ 62.50
Sokolice New York, příspěvky za IV. čtvrtletí	23.70
Sokol Edwardsville, Ill., příspěvky za I. a II. čtvrtletí	5.40
Masarykova družina čsl. legionářů na poválečný fond Čsl. Sokolstva	5.00
Sokolice Slávské, Cicero, Ill., náhradní ček	27.35
Sokol Tyrš, Cleveland, příspěvky za IV. čtvrtletí	81.00
Sokol Tyrš, Cleveland, splátka na starý dluh	19.00
Sokol Omaha, Neb., příspěvky za IV. čtvrtletí	57.80
Sokol Čech-Havlíček, Clev., příspěvky za IV. čtvrtletí	44.85
Sokol Scio, Ore., příspěvky za IV. čtvrtletí	9.75
Sokol Scio, Ore., na poválečný fond Čsl. Sokolstva	44.00
Sokolice Racine, Wis., příspěvky za I. čtvrtletí	9.45
Br. Karel Sládek, Oklahoma City, na fond Čsl. Sokolstva	5.00
Sokol Fugner, Long Island, N. Y., příspěvky za I. čtvrt.	19.60
Sokol Rozvoj, Chicago, příspěvky za III. čtvrtletí	30.00
Sokolice Berwyn, Ill., příspěvky za I. čtvrtletí	26.10
Sokol San Antonio, Tex., příspěvky za I. čtvrtletí	2.10
Sokol Schenectady, N. Y., přisp. za I. čtvrtletí	17.70
Sokolice Schenectady, N. Y., příspěvky za I. čtvrt.	6.20

Sokolice Havlíček-Tyrš, Chicago, příspěvky za I. čtvrtletí

\$537.00

Vydání:

O. K. Press kopírovací papír	\$ 3.00
Služné jednatel Obce za březen	130.40
Služné náčelníka Obce	88.40
Služné poř. Tech. Hlídky	21.00
Služné redaktora a vzděl. Obce	93.90
Služné výpravčího S. A.	15.00
R. Mejdrich & Co., tisk S. A.	264.45
Sokol Chicago Hall, nájem úřadovny za duben	25.00
Úklid úřadovny za březen	2.50
Poštovné a vydání úřadovny	6.14
Ill. Bell Tel. Co., účet za březen	4.95
Kata Danko, Zdeňka Tintěra, cestovné do Cedar Rapids, Ia.	34.92
Ill. Blinds Inst., pomocné známky	2.00

\$702.06

Porovnání:

Zůstatek z měsíce února	\$ 612.34
Příjem v březnu	537.00
Celkový příjem	\$1,149.34
Vydání	702.06
Zbývá na duben	\$447.28

OPRAVA.

Minulý měsíc v příjmu bylo uvedeno, že pan Josef Jelínek daroval na fond Čsl. Sokolstva \$10.00. Správně mělo být bratr Josef Jelínek, člen Sokola Los Angeles, Cal.

Náčelnictvo A. O. S.

ZÁPIS

o schůzi náčelnictva AOS., konané ve středu 22. března 1944, v 8.15 hodin večer, v úřadovně AOS.

Schůzi vedl náčelník br. J. Jelínek.

Přítomni: Danková, Holeková, Jelínková, Prenerová, Tintěrová, Barcal, Jelínek, Kudrnovský, Šimon, Stránký. Omluveny: Divišková, Farová, Škarydová.

Zápis ze schůze 23. února 1944 přijat.

Dopisy: Náčelník STJS, br. Paul Lojpersberger v obsáhlém dopise dotazuje se na pořádání škol cvičitelských, dle časového rozdělení, místa a získání učitelů od AOS. — Schválena odpověď náčelníka AOS., zasláná před schůzí STJS., jelikož byla potřebná. — Čten dopis náč. J. Benka ze Sokola Villa Dominico, Argentina, o činnosti a poměrech Sokola. Žádosti o zaslání potřebných cvičení a hudby bude vyhověno,

pokud ústředí neb jednotlivci mohou tyto darovati. — Br. Dria, náč. Sokola Tyrš, Cleveland, oznamuje zavedení odpoledního cvičení pro třídu mužů, kteří pracují večer. Následování hodné!—Náčelnictvo žen župy Severovýchodní žádá za vyslání učitele na kurs v srpnu. Bylo již odpovězeno kladně, dle dřívějšího usnesení. — Náčelnictvo žen župy Střední oznamuje volby pro rok 1944 a posílá adresy. — Sestra M. Machovská děkuje za položení věnce na hrob br. Fr. Machovského, což učinily při zájezdu do Cedar Rapids na návštěvu sestry Danková a Tintěrová. — Physical Fitness Department of Civilian Defense, Chicago Metropolitan Area žádá za vyslání zástupců na poradu. Bylo vyřízeno.

Zpráva náčelníka AOS. Oznamuje schválení voleb na rok 1944, financování cvičitelských škol a ostatních návrhů náčelnictva, předsednictvem AOS. Referuje o běžných záležitostech. Přijato.

Zpráva náčelnice AOS. Podává zprávu o zájezdu se sestrou Tintěrovou do Cedar Rapids k návštěvě a sděluje přání jednoty ohledně cvičitele a oddává pozdravy. Po delší debatě, týkající se cvičitelů pro jednoty a též i výchovy, jakož i příčin proč málo bratří se věnuje povolání stálého cvičitele, usneseno vyvinouti snahu, poměry zlepšiti a hledati cesty, jak v přítomné době cvičitele získati. Toto je záležitost stále projednávána bez valného výsledku. Sokolu v Cedar Rapids se odpoví dopisem.

Z porady o tělesné výchově v chicagské oblasti, dne 14. března, podávají obšírnou zprávu br. Šimon a sestra Prenerová a doplnil br. Kudrnovský, který si přál větší zastoupení na této schůzi. Dle br. Šimona, byly přednesy věcné, ale výsledek nevalný, neboť není základ, na kterém by se mohlo dále budovati a též jsou jiné příčiny. Námětů je dosti a není však dosti těch, kteří by mohli odborně na věci pracovati.

O tvořící se organizaci "American Youth Recreation" referuje náčelník a bratr Barcal. Program v určitých bodech: výchova společenská, mravní a též tělesná, v některých oborech sportu a her, je zahrnuta v sokolském programu, který je přesnější, širší a vyzkoušený. Není námitek, aby naši mladí lidé zde pomáhali, ovšem ne na úkor účasti a vlastní výchovy v Sokole. Opácně nutno se přidržeti našich stanov a nelze přijímati všechny živel do tříd naší mládeže.

Školy cvičitelské 1944. Zjistí se přibližná možná účast posluchačů předem, pak se rozhodne o času a místech škol. Tam, kde bude třeba, projednají se podrobnosti s STJS.

Záznamy o cvičicích AOS. Br. Kudrnovský čte návrh a doplňky. Formulář dá se tisknout.

Zpěv v Sokole. Bratr Jelínek předkládá návrh, který přijat. Zašle se župám.

Schůze skončena v 9.45 večer.

Hilda Jelínková, jednatelka.

Ú. V. Sbor A. O. S.

Z ÚSTŘEDNÍHO VZDĚLÁVACÍHO SBORU AOS.

Ve středu večer 15. března konána porada v útulné residenci starosty br. Prchala, kam tento přivezl i bratra Košafa.

Přítomni byli br. Zmrhal a Voj. Beneš; br. Štěpán a Vojan omluveni.

Br. Zmrhal podává zprávu o návštěvě místních jednot s br. Prchalem při valných hromadách a nastolovacích schůzích zvolených činovníků, kde případně promluví a vyzdvihli důležitost práce vzdělávací.

Poukazováno na smutný zjev v našich jednotách, jak málo dbají na všechny výzvy z ústředí a že dosud ani jedna župa, aniž jedna jednota neuznaly povinnost zaslati zprávu o vzdělávací činnosti za plynulý rok. Bud'to dle toho vzdělávací činnost je na mrtvém bodu, aneb vzdělavatelé nekonají svou povinnost z nepochopení, anebo z naprosté k tomu neschopnosti. Jaký zájem o vzdělávací práci se jeví, toho též důkazem je výsledek posledních voleb, kdy z 98 jednot pouze 26 uznalo potřebu zvolit si vzdělavatele.

Ovšem jest otázka, zda tito chopí se práce svědomitěji nežli jich před chůdci, neboť ústředí bude v nynější vážné době, kde odchodem vedoucích do služby vojenské jest ohrožena činnost tělocvičná, požadovati zvýšenou činnost vzdělávací, aby udržen byl zájem pro myšlenku sokolskou ve všech našich jednotách.

Odporučovali jsme v orgánu vzdělávací školy v jednotách, ku kterým dali jsme vytisknouti "Příručku", ale dosud nemáme zprávy, že by někde v jednotě dle daných pokynů vzdělavatelé chopili se opravdové té práce. Jedině v Sokole Tábor v Berwynu pod přímým dozorem starosty br. Prchala věnuje se každého měsíce opravdová péče o vzdělání členstva v povinnostech, úkolech a cílech Sokolstva.

Vydaná "Příručka" pro vzdělavatele jednot obsahuje tolik námětů, jichž možno použiti když ne pro školu, tož aspoň příležitostně bud' před šikem, neb ve schůzi k významnému dni, aneb pro vzdělávací večírek členstva a dorostu. Vzdělavatel jest

povinen chopiti se každé příležitosti k uplatnění ideí a povinností sokolských a stále oživovati v členstvu, dorostu i žactvu význam sokolské výchovy pro jich vlastní prospěch osobní a tím i celého národa, jehož užitečnou jednotkou býti mají. To jest vlastně úkolem každého svědomitého vzdělavatele.

Projednávána zpráva z výroční schůze župy Východní, v které ve volných návrzích projednávány dvě důležité otázky a sice: 1) Jak Sokolstvo se zachová vůči bratrům a sestřím, až se vrátí z vojenské služby, aby se udrželi v řadách Sokolstva; 2) Zda činnost Sokola v Americe má zůstat omezena jen na kruhy Čechoameričanů?

K první otázce uznáváme doporučení, avšak není třeba zavést schůze v řeči anglické, když dosti našich cvičenců ovládá češtinu, kterou se jí dostává pokynů ku technickému vedení v "Tělocvičné hlídce".

K druhé otázce jest samozřejmo v našem vlastním zájmu propagovat výchovu sokolskou v příslušných a to odborných kruzích amerických tím spíše, když dnes sama vláda Spoj. Států ji oceňuje u našich československých vojinů a staví ji za příklad ostatním brancům. Však není toho třeba, abychom snad otevřeli přístup živilům čistě americkým do našich řad, neboť tím bychom mohli snadno ohroziti naše trvání jako organizace česká, která při dosavadním svém působení bude zde tak dlouho žít, dokud si uchováme v srdcích svých vědomí českého původu. Pamatujme, že kdyby ovládnul nás přepočtený živel americký, zmizelo by Sokolstvo, jeho všestranná výchova s celou jeho soustavou, naše tělocvičny a síně staly by se střediskem amer. klubů sportovních — zkrátka zmizelo by vše, co nám tak drahým bylo. Tak by vlastně vypadal ten odkaz náš pro dobro národa amerického.

Nezoufejme dosud nad naší budoucností, ta spočívá v naší moci a na nás jest vyvarovati se všech předčasných kompromisů, ústupků a dobrovolně klásti hlavu na špaček. Naše výchova v plné míře plní své občanské povinnosti vůči naší nové vlasti, je uznávána a oceňována vládními a vojenskými kruhy a to nám postačí, abychom spěli neochvějně a bez obavy o naše další bytí!

Proto hlavy vzhůru a za naším cílem spějme dál!

Ku konci jednáno o přeložení soustavy sokolské do angličtiny a vyčká se, jak dopadne pokus našich bratří v Londýně, kteří se pokoušejí tuto naléhavou a těžko proveditelnou pro nás potřebu rozřešiti. Tím porada skončena. — Vzd.

Župa Střední.

ZÁPIS

schůze V.V.S.Ž.S. konané 15. března 1944.

Schůzi zahájil starosta br. B. Vaněk. Zápis z minulé schůze čten a přijat jak sepsán.

Dopisy: Přihláška, kterou Sokol Fuegner ze South Chicaga zaslal a o kterou jednotu se pokusili br. star. B. Vaněk a br. náčelník Jos. Regner, by tato patřila do svazku sokolského, přijmuta a doporučeno zaslati AOS. Svaz Svobodomyšlných ohlašuje slavnost "Den Slovanské Solidarity", kterou pořádá v neděli 28. května. Žádají účast při programu, neb budou zastoupeny všechny slovanské národy. Vyhověno a ses. jednatelka má oznámiti br. jedn., aby T. O. Mužů vypravil program pro tuto slavnost.

Sokol Slávský odpovídá na dopis, vyslaný S. Ž. S., že povinnosti, týkající se K. N. F. ihned vyřídí, zároveň zaslali jména bratří, kteří se účastní práce při bazáru. S díky přijmuto, taktéž hlášený výbor od Sokola Plzeňského.

Br. Jos. Falta, komentátor sobotního rozhlasu zaslal ček na \$2.00, které obdržel od paní M. Jodlové co uznání za sob. přednášky. Tento obnos daruje do sok. stánku pro bazár.

Sokolice Chicaga zaslaly členský příspěvek pro K. N. F.

Schváleny běžné účty.

Zprávy: Br. Jos. Regner zaslal finanční zprávu ze závodů volley ball a basketball; celkový příjem doposud \$3,800, výdej \$3,547, výtěžek \$253. Nebylo zapláceno za dvě družstva \$10.00, které budou připočteny k výtěžku. Tyto \$12.53 odporučeno náčelnictvem, aby byly dány do K.N.F. Toto schváleno. Stížnosti, které každým měsícem přibývají, že není cvičitelů a vedoucích v tělocvičnách, neb rychle odcházejí do branné moci a tím není možné cvičiti v některých jednotách.

T. O. M. připravuje uspořádání týdenního kursu v některém campu pro dorostenky, aby nahradili částečně vedoucí. Tento kurs bude pořádán s náčelnictvem A. O. S., bude-li jej možno uspořádat.

Zpráva ses. náčelnice M. Konečné: Schůze náčelnictva žen, konaná 10. března v úřad. A. O. S., kterou zdarma zapůjčuje. Projednána a schválena žádost o číslo na programu "Foundation of Czechoslovak American" pro Service Men's Central 25. března. Název večera jest "Night of Czechoslovakia" a cvičiti budou Sokolice Slávské. Náčelnice všech jed. žádány o přesný seznam ses. v branné moci. Usne-

seno oznámí ses. náčelníci, by tento seznam odevzdala do úřadovny Č. N. S., aby při bazaru byly zveřejněny na čestné vlajce; taktéž i bratři. Probrány záležitosti veřejných cvičení jed. a přípravy pro župní veřejné.

Br. F. Stárek oznamuje výtěžek sbírky pro Dětskou obrnu, která vynesla \$673.29.

Br. A. Kačer podal podrobnou zprávu z Kraj. výboru a žádá, zdali by S. Ž. S. mohla propůjčiti filmový stroj, neb v případě prodala Kraj. výboru, který nutně potřebují pro venkov při práci organizační. Usneseno tuto kameru zapůjčiti pro čas tento, neb není možné ji koupiti a Kraj. výbor se zaručuje udržeti stroj v pořádku. Zároveň oznáměno, že S. Ž. S. obdržela diplom za práci vykonanou v minulém roce (částka \$1,163.67).

Z bazárového výboru ses. Stichová oznamuje, že vystavila 50 knížek k losování krásné stříbrné vázy, kterou br. Jaroslav Miller od Sok. Slávského získal pro bazar. Br. Adolf Kačer od Sok. Havlíček-Tyrš slibuje, že získá deku k těmž účelům, což s díky přijato.

Br. F. Stárek žádá náčelníka o výpomoc při veřej. Sok. Berwyn, neb jejich cvičitel odjíždí na vojnu. Zároveň připomíná, aby jed. v čase pořádání veřej. cvičení se vyvarovaly pořádání jiných podniků, neb zájezdů, aby navzájem se mohly podporovati. Sok. Havlíček-Tyrš a Sokol Town of Lake zvou na jejich veřejné.

Tím vyčerpáno úřední jednání a br. star. B. Vaněk schůzi ukončil. — Nazdar!

K. Stichová, jed.

Župa Severovýchodní.

ZPRÁVA ŽUPNÍHO NÁČELNÍKA.

Schůze náčelnictva mužů konala se 14. února za přítomnosti bratří: Pliska, Kunášek, Dria, Lisý, Krátký. Rozhodnuto, by se konal cvičitelský letní kurs a sice čtyřtýdenní v měsíci srpnu. Tento bude vždy 3 večery v týdnu a 5 neděl po celý den. Vyučováno bude dohromady 76 hodin. První 2 týdny budeme si vyučovat sami a pro druhé dva týdny požádali jsme o cvičitele A.O.S. Tento bychom si uřídili konati v tělocvičně Sokola Nová Vlast.

Při veřejném cvičení clevelandských jednot, které se bude konat 25. června v zahradě České Sině Sokol, muži a dorostenci vystoupí společně v prostných, složených na omažská prostrná se symbolickým závěrem. Je nutno, aby všichni starší bratři začali cvičit, aby naše vystoupení bylo mohutné. Žáci vystoupí v prostných dle župy

Střední. V jednotách provedou se závody tělesné zdatnosti v třídách dorostenců a větších žáků. Mimo toho budou se konat 24. června závody dorostenců v 7. boji a to na hrazdě, bradlech, koni na dél, prostných, vrhu koulí, skoku vysokém a běhu na 60 yardů.

Bratři od Sokola Tyrš jsou ochotni výpomocí při veřejných cvičeních jednot jak na nářadí tak i v prostných. Zajisté vystoupení těchto by vzpružilo náladu členstva místní Jednoty. Tito ochotně vystoupí, pakli budou na čas požádáni.

V jednotách konají se přípravy pro vlastní veřejná cvičení. Sokol Tyrš má již svoje za sebou. Toto bylo velice úspěšné a účast cvičících nad očekávání početná. Třída starších mužů této jednoty se dobře drží a věřím, že početně zmohutní.

Župní akademie vyzněla lépe než léta minulá, jak programem tak i finančně. Je opravdu radostno pracovat, pakli to má odezvu.

Volby náčelnictva vyzněly následovně: Náčelník Frank Krátký, místonáčelník Fr. Pliska, tajemník Frant. Kunášek, vedoucí her a atletiky John Lisý, zástupcem do A.A.U. John Lisý.

Frant. Krátký, náčelník župy.

Život nesčetných vojáků a námořníků bylo možno zachrániti jedině proto, že miliony lidí byly ochotny darovati krev prostřednictvím Amerického Červeného kříže armádě a námořnictvu. Ústředí pro brání krve jsou opatřena posledními lékařskými vymoženostmi a jejich provoz je financován z fondů Červeného kříže. Přispějte do válečného fondu Červeného kříže a povozte zachrániti životy vojáků a námořníků!

ZPRÁVA NÁČELNICTVA ŽEN.

Dne 14. února r. 1944 pořádána pravidelná schůze Náčelnictva Žen Župy Severovýchodní.

Schůzi zahájila ses. náčelnice za přítomnosti dvanácti sester, náčelníka br. Krátkého a bratří z náčelnictva mužů. Ses. tajemnice přečetla protokol z minulé schůze. Protokol přijat jak čten.

Podány obšírné kritiky o Akademii pořádané clevelandskými jednotami a o Veřejném cvičení Sokola Tyrš. Oba podniky se velice dobře zdařily. Po rozhovoru usneseno v příští době pořádati Akademii jako první podnik sokolský v zimním období. Bylo dokázáno, letos že jsme získali větší počet obecnstva a že podílová čísla byla lépe připravena, jelikož se nácvik na Aka-

demii nestřetl s přípravou na veřejná cvičení jednot.

Rozhovor pak vedl ke kursu, pořádanému Vzdělávacím Výborem Župy Severovýchodní. Kurs, který byl jistě zapotřebí, jest velice zajímavým a poučným. Přednášeli již:

Ses. Emily Welclová z Chicaga.

Br. Jarka Jelínek, náčelník A. O. S.

Br. Em. J. Hajný, československý konsul.

Br. Spencer D. Irwin, redaktor cizineckého oddělení v Cleveland Plain Dealer.

Jednáno o pořádání cvičitelského kursu a usneseno, že kurs se bude pořádat v měsíci srpnu u Sokola Nová Vlast a to:

Vždy po celý den v neděli

po pět neděl 5 dní

tři večery v týdnu

po čtyry večery 12 dní

V měsíci se bude kurs pořádat po 17 dní

První dva týdny povede kurs br. náčelník a ses. náčelnice za pomoci Náčelnictva Župy Severovýchodní. Na další dva týdny doufáme získat br. Jelínka, náčelníka A. O. S. jako vedoucího. Po vyřízení těchto záležitostí bratři se odebrali do své schůze a sestry pokračovaly dále. Počet sester se zvýšil na patnáct, jelikož se dostavily tři sestry, které se opozdily.

Pojednáno o letním veřejném cvičení. Cvičení se bude pořádat 25. června v zahradě Sokola Nová Vlast. Usneseno, že (a) Menší žákyně budou mít pouze "Tanečky", (b) větší žákyně budou cvičit prostná vytištěná v Sokole Americkém v lednovém čísle roku 1944 — "Cvičení žákyň II. třídy pro Slet Župy Střední A. O. S. 1944". (c) Ženy a dorostenky budou cvičit společná prostná, která budou poslána. (d) Náradí a závěrečné číslo ponecháno k prodání do příští schůze.

Čten dopis od A. O. S. o "Zkoušce zdatnosti", a pojednáno o něm. Vedoucí jednot budou hledět, by se zkoušky uskutečnily ve všech třídách a zprávy byly zaslány včas.

Při volném rozhovoru se hovořilo o:

1. Pořádání nácvičných hodin náčelnictva žen jednou měsíčně.

2. Vyhovnění stížnosti ses. náčelnice Sokola Detroit o zasilání zpráv ze schůzí, pořádaných Náčelnictvem Ženy Župy Severovýchodní.

3. O zájezdu sester do Sokola Batawa, zda-li zájezd bude zajištěn.

Tímto schůze skončila. — Nazdar!

VI. Šebková.

Školené sociální pracovnice Červeného kříže pomáhají v čase potřeby rodinám vojáků. Jiní zástupci organizace pracují ve prospěch branné moci v táborech a v zámoří. Červený kříž nepřestává pečovat o blaho vojáků a jejich rodin. Může tak však v budoucnosti činiti jediné s vaším přispěním! Nezapomínejte na válečný fond na rok 1944!

První sobotu v měsíci únoru byl zajímavý večer vzdělávatelského kursu. V tělocvičně Sokola Tyrš sešli se všichni účastníci kursu a přišla též celá řada bratří a sester. Přednášel br. Spencer D. Irwin, redaktor Plain Dealeru. Promluvil o sokolské myšlence, o filosofii sokolské nauky se stanoviska amerického novináře. Jeho přednášku uveřejníme ve "Věstníku".

Naše mládež ráda poslouchá Spencer D. Irwina a po přednášce se kolem něj sešla a jala se ho vyslychat: pro školní časopisy, pro "Věstník". Br. Spencer poseděl, otázky zodpověděl, některé vážně, některé žertem. Pouze dívky dovedou klásti podobné otázky: Kdy se narodil, kde studoval, kdy se oženil, kdy se začal zajímat o Československo, o střední Evropu a o celou Evropu, jak se stal novinářem, atd.

Br. Spencer je našim upřímným přítelem. Je dnes velmi zaměstnán. Jezdí po Americe a přednáší. Až se naši hoši vrátí, až nastane zase doba plné práce, můžeme na br. Spencera vždy počítati. Záleží jen na nás.

V pátek a v sobotu týden na to napadlo nám v Clevelandě tolik sněhu, že jsme i schůzi župní museli odložit. Župní zábavní výbor dal do pořádku tělocvičnou akademii. Výsledek naobvyčejně krásný, vydělali jsme \$249.51.

V neděli dne 13. února pořádal Sokol Tyrš veřejné cvičení v síni Komenský. Návštěva velká. Bratři od Sokola Tyrš si napíší svou vlastní zprávu.

V sobotu dne 26. února konala se další hodina vzdělávatelského kursu v Sokole Tyrš. Návštěva velmi pěkná. Přednášel anglicky br. Ferd. Jirsa a to z dějin českého národa. Přednáška zapadla do rámce vzdělávatelského kursu, ukázati mládeži zde rozené, že český národ má slavnou historii, že může býti plným právem hrda na vlast svých rodičů.

Br. Jirsa vyzdvihl nejslavnější dobu českého národa, dobu Mistra Jana Husa a husitských válek, kdy celá Evropa se musela obávat českého, národního a lidového vojska. Pak přišla Bílá Hora. Tricetiletá válka a ztráta samostatnosti. Přišla však doba osvícenská, kdy národ se znovu pro-

budil k národnímu životu. Vyzdvihl hlavně velký význam Karla Havlíčka-Borovského a založení Sokolského Bratrstva Tyršem a Fuegnerem.

Posluchači kursu vyslechli s velkým zájmem přednášku br. Jirsy, tak jako přednášky předcházející. Zapadala tak jedna do druhé a celkový obraz je uspokojující.

Poslední hodina vzdělávatelského kursu bude v sobotu, dne 4. března a pak bude možno učiniti si konečný úsudek o jeho úspěchu.

V březnu se Americký Červený Kříž vynasnaží sebrati \$200,000,000 na válečný rok 1944. Těchto peněz je nezbytně třeba, má-li Červený Kříž i nadále pokračovati ve své činnosti. Dávejte proto štědrě.

Roku 1942 opatřil Červený Kříž pro vojsko a námořnictvo 1,250,000 darů krve. Dnes je poptávka po plasma tak ohromná, že roku 1944 bude třeba 5,000,000 darů krve.

Peněžní příspěvky a krev. Dávejte štědrě.

Ž u p a J i ž n í .

T. J. ŽÍŽKA, DALLAS, TEXAS.

V poslední schůzi sokolské měli jsme debatu, zda-li uplatnila se práce našich starších sokolů, kteří obětovali tolik času pro dobro výchovy nás a našich dětí. Dovolují si zaslat jeden z dopisů, které byly psány našimi Sokoly.

Když dopis byl čten, nebylo mnoho členů ve schůzi, tak doufám, že si ho přečtou v Sokole Americkém.

Br. Frank Stránský ml. má takových dopisů víc, v kterých hoši uznávají, že sokolské cvičení jim velice prospělo, když vstoupili do armády Spojených Států. Nejsm dopisovatelkou, ale myslím, že je záhodno uveřejnit aspoň jeden takový dopis. Třeba že nemáme včil žádné hochy zde, přeče jen hledíme udržet činnost sokolskou. 7. března ses. Valčíková a Novotná se postaraly o hezký program připomenout nám narozeniny pres. Masaryka. — Nazdar!

Mary Toberny, taj.

SANTA ANNA, CALIF.

Milé sestry a bratři:

Chci vám pěkně poděkovat za to cukroví, které jste mi poslali. Odpusťte, že jsem vám nepoděkoval hned, jak jsem jej dostal, ale mám tu hodně učení a málo času a jen sem tam mám volnou chvíli na psaní.

Jak jest vám známo, já jsem nyní v Santa Anna, Calif., blízko Los Angeles.

Doufal jsem, že budu mít čas navštívit Sokoly v Los Angeles, ale my dostaneme volno jen v sobotu večer a v neděli ráno, tak je mi to nemožné.

Já nyní chodím do "pre-flight" a budu zde ještě asi měsíc a pak půjdu do "primory", kde se začneme učit létat.

Já si často vzpomínám na dallaskou sokolovnu, na vás a na cvičence. Mé roky cvičení v Sokole mně hodně pomohly v tělocviku a ve vojenském cvičení. Co jiní se museli učit, já jsem už uměl ze Sokola. Chod'te do cvičení a posílejte také své děti do cvičení.

Srdečný pozdrav posílám vám všem.
Nazdar!

Mirek Parma.

NĚMECKÉ MENŠINY: PŘEDVOJ DRANG NACH OSTEN.

(Tisková služba Čsl. národní rady.)

Nákladem Československé národní rady v Americe vyšla v anglické řeči nová práce sen. Vojty Beneše "Vanguard of the Drang nach Osten" (předvoj německého tisku na východ).

Vkusně vypravená knížka o 184 stránkách osmerkového formátu přišla jako na zavolanou právě v čas, kdy se v časopisech objevují četné články a za výklady knihkupeckých krámů brožurky a spisy různých (také německých) autorů s často diametrálně se rozcházejícími nápady a názory, jak po vítězné válce naložit s Německem a s německým národem, aby mu tentokrát snad už navždy zašla chuť ohrožovat světový mír svým odvěkým tlakem na východ a úsilím ovládnout a porobit obrovské a přírodními statky oplývající území obývané Slovany. Třeba hned s počátku říci, že sen. Beneš, třeba naznačuje, že bude třeba použití příkrých opatření proti hamižné německé rozpínavosti, nejde ve svých požadavcích ani přibližně tak daleko jako na př. ve Velké Británii lord Vinsittart nebž v Americe proslulý německý spisovatel Emil Ludwig. Náš autor se nestaví v pósu soudce povolného rozhodovat o vině a zaslouženém osudu velkého národa v zeměpisně nesmírně výhodné poloze uprostřed Evropy. Spokojuje se s vylíčením postavení, jež od staletí až po naši dobu zaujímal v českých zemích německá menšina, a se zdůvodněním závěrů, které z její rozvratné činnosti musí po obnově předmnichovského stavu vyvodit Československá republika.

Knížka byla vydána hlavně pro americké čtenáře, ačkoli si zaslouží pilné pozornosti také v krajanských kruzích. Je velice in-

formativní a při vši stručnosti velice důkladná, nabitá důležitými fakty, jež musí nezapomenouti a se skutečností nedostatečně obeznameného čtenáře přesvědčit o správnosti československého stanoviska. Dobře se líbí v krásném anglickém překladě, který pořídil J. Král z Albuquerque, N. M. a prof. Josef Čada z Chicaga za konečné redakce prof. Julia Kuchynky z Chicaga. O vydání spisku se nemálo zasloužil krajan Frant. Kubát z Hinsdale, Illinois ochotným poskytnutím hlavního příspěvku na úhradu vydání.

Kniha má dvě hlavní části, první historickou, rozdělenou na sedm kapitol, a druhou časovou, pojednávající o nebezpečí národnostních menšin vůbec a německých zvláště ve středoevropských státech.

V historické části se autor zabývá otázkou vzniku německých menšin v českých zemích, kde vždycky zůstaly živlem cizím a nepřátelským, pravým předvojem germánské výbojnosti. Dále seznamuje autor čtenáře s historickým úkolem českého národa: být pevnou baštou proti německému tlaku na východ. Česká tvrz díky horským hrázím na svých přirozených hranicích od ranného středověku přes období habsburského panství věrně dostávala úkolu, který jí sama příroda a dějiny určily. Její význam pro veškeren civilisovaný svět ještě nepoměrně stoupl obnovou československého státu po první světové válce a nabyt ještě na váze, když nacionalistická agitace nacistů probudila na čas uspalé německé dobývačné pudy. Na neštěstí nebylo v osudové chvíli mezi evropskými státníky sdo-statek prozíravého porozumění pro úlohu, jakou mohli na nejhorší připravené a k největším obětem odhodlané Československo hrát v hrozivém světovém konfliktu. Přišel Mnichov a po něm březnový zábor z roku 1939 a důsledky tohoto omylu zmatených myslí "usmířovat" nenasytného draka cizím masem a krví, dnes odnáší a trpce za něj pyká lidstvo všeho světa.

Aby se něco takového již nikdy nemohlo opakovat a aby Němci byli poučeni nejen o tom, že se zločin nevyplácí, nýbrž také o tom, že solidární svět už nechce trpět věčné ohrožování svého míru a pokoje, kdykoli se Němcům zdá, že jim jejich "Lebensraum" nestačí a že potřebuje rozšíření na cizí úkor a zejména na úkor slovanských národů, bude za mírovým stolem úkolem rozhodnutí světových státníků a jejich vojenských, hospodářských, sociálních a jiných a jiných poradců. Československo netouží po ničem jiném, než aby mohlo svobodně žít v duchu svých demokratických a humanitních tradic a aby bylo náležitě za-

bezpečeno nejen proti odvěkému nepříteli vnějšímu, nýbrž také proti nepříteli vnitřnímu, kterým vždycky byla rozpínavá, nepřiměřeně náročná, nespolehlivá, výbojná a nesenášenlivá, nevděčná a nakonec zrádná německá menšina, pravý "předvoj germánského tlaku na východ".

Cena knihy je 50c. Objednávky vyřizuje Čsl. národní rada v Americe, 4049 West 26th Street Chicago 23, Illinois.

Z NAŠÍ MATRIKY.

Sokol Tyrš, Cleveland, O. — Noví členové: Marie Planeta, Marie Čada, Edith Čuňat, Laverne Chumat, Georgia Celustka, Irvin D. Spencer, Frant. Svoboda, Martin D. Kule, Rudolf Sliva, Josef Pavlásek, Josef Škach, Ralph Rehoř. Odstoupil: Harold F. Bartsch.

Sokol Omaha, Nebr. — S přestupním listem přijat: Štěpán Houza. Odstoupil: Ray Pospíšil, Roy Weselovski.

Sokol Fugner, Long Island, N. Y. — Nové členky: Helen Castro, Emily Konrád.

Sokol Rozvoj, Chicago, Ill. — Odstoupily: Frances Heyduk, Bessie Křenek. Změna jména: Anna Hájek-Carro. Vyloučen: Geo. Sorich.

Sokol Curtis Bay, Md. — Odstoupil: Wm. Špička.

Sokol Karel Jonáš, Wilson, Kans. — Nový člen: Adolf Hoch.

Sokol Pine City Society, Pine City, Minn. — Noví členové: Frank Mudra, Rose Mudra.

Sokolice Little Ferry, N. J. — Odstoupila: Agnes Geisler.

Sokolice Town of Lake, Chicago, Ill. — Zemřela: Marie Cečka.

Sokol Cedar Rapids, Ia. — Nový člen: Rob. Kapoun. Odstoupil: Jos. Suchý.

Sokolice Havlíček-Tyrš, Chicago, Ill. — Nové členky: Hájek Milada, Zach Anna, Zach Blanche, Fráňa Libby, Kastner Helen, Oul Dorothy Ann. Odstoupily: Kos Blanche, Kopacek Frances, Krpal Marie, Kozulík Sofie, Trefil Božena, Žabokrtský Anna, Prochazka Josefa, Richter Lillian, Matuš Anna, Monjean Helen, Nerdhofer Katherine. Vyloučeny: Venclík Milada, Vodička Milca, Jouza Anna, Schultz Alva, Milcic Caroline.

Sokolice Renata Tyršová, Cedar Rapids, Iowa. — Odstoupil: Květa Vondrášek, Viola Jiříček, Margaret Hawkins.

OPRAVA! Z NAŠÍ MATRIKY.

V březnovém čísle byl uveden bratr Jindřich Krč jako člen jednoty San Antonio, Tex., správně mělo být jednoty Galveston, Tex., což tímto rádi opravujeme.

ADRESÁŘ AMERICKÉ OBCE SOKOLSKÉ.

AOS. A JEJÍ ODBORY:

Předsednictvo AOS. Schůze poslední pondělí v měsíci. Starosta: Karel M. Prchal, 2419 S. Scoville Ave., Berwyn, Ill.; jednatel: Václav Konečný, 2345 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill.; náměstkyně: Jar. J. Zmrhal, Jos. Sýkorová; pokladník: Jos. Falta.

Peněžní poukázky, ať už Money Orders anebo čeky, bud' tež vystavovány na jméno AMERICAN SOKOL UNION; k osobním čekům nutno připojiti 10c v poštovních známkách na změnu. Adresa na všechny zásilky pro Předsednictvo AOS.: American Sokol Union, 2345 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill.

Názevnicko AOS. Názevnick: Jarka Jelínek, 1408 W. 18th St.; názevnick: Kate Danko, 4955 Henderson Ave.; jednatelka: Hilda Jelínková, 1408 W. 18th St., Chicago, Ill.

Ústřední vzděl. sbor A. O. S. Schůze 3. pondělí v měsíci v úřadovně Výk. výboru. Předseda: Jar. J. Zmrhal, 4301 W. Cullerton St., Chicago, Ill.; vzdělávatel: Jarka Kořář, 3122 S. Clinton Ave., Berwyn, Ill.

Ústřední věstník "Sokol Americký".—Redaktor: Jarka Kořář, 3122 S. Clinton Ave., Berwyn, Ill.

ŽUPA VÝCHODNÍ, NEW YORK, N. Y.

Ústřední výbor. Schůze třetí pondělí v měsíci v Sokolovně, 420-424 E. 71st St., New York, N. Y. Starosta: Josef Gregor, 1317 First Ave., New York City; jednatel: Josef Kolman, 1194 Brook Ave., New York 56, N. Y.

Názevnicko: Názevnick Jos. Szama, 425 E. 69th St., N. Y. C.; názevnick Anna Svátek, 44-09—25th Ave., Astoria 3, L. I., N. Y.

Dopisy, týkající se různých odborů, zasílány bud' tež na jednatele oněch výborů.

ŽUPA SEVEROVÝCHODNÍ, CLEVELAND, O.

Výkonný výbor župy Severovýchodní. Starosta: Jan Tichý, 6114 Ridge Rd.; jednatel: Anton Svoboda, 5286 Broadway. Schůze 2. sobotu v měsíci v Sokole Čech-Havlíček na Wendell Ave.

Názevnicko mužů: Názevnick: Frank Krátký; jednatel: Fr. Kunáček, 3438 W. 98th St. Schůze konají se poslední pondělí v měsíci v 8 hod. večer v sokolovně na Wendell Avenue.

Názevnicko žen: Schůze každé 2. pondělí v měsíci v 8 hod. večer v Sokole Čech-Havlíček na Wendell Ave. Názevnick: Vlasta Šebková, 3539 Hildana Road; místonázevnick: Ann Škoda a Eliška Pešková; vedoucí dorostenek: Agnes Hantl; vedoucí žákyň: Evelyn Tichá; vedoucí her: Emily Hoch; jednoatelka: Vivian Lacina, 3241 W. 44th St.

Vzdělávací sbor župy Severovýchodní. Vzdělávatel: Anton Svoboda, 5286 Broadway. Zpívní orgán, "Věstník sokolské župy Severovýchodní", měsíčník, 15501 Broadway, Bedford, Ohio. Redaktor: Voltaire H. Žižka, 3472 W. 126th St., Cleveland, O.

ŽUPA STŘEDNÍ, CHICAGO, ILL.

Ústřední výbor: Schůze každou 3. středu v měsíci v Sokole Chicago, 2345 S. Kedzie Ave. Starosta: Břetislav Vanek, 5445 S. Kedzie Ave.; náměstkyně: Mařka Radvanovská; jednatelka: Clara Štichová, 1438 S. 61st Ct., Cicero, Ill.; pokladník: Jos. Brouk, 2345 S. 56th Ave., Cicero, Ill.

Názevnicko župy Střední koná schůze každou první středu v měsíci v 8 hodin večer v Sokole

Chicago, 2345 S. Kedzie Ave. Názevnick: Joseph Regner, 2522 S. Hamlin Ave.; I. místonázevnick: Ed. Linhart, 2424 S. 56th Ave., Cicero, Ill.; II. místonázevnick: George Kalaš, 2545 S. Hamlin Ave., Chicago, Ill.; jednatel: Frank Vorel, 1342 S. 61st Ave., Cicero, Ill. Členové názevnickta:

Názevnicko žen župy Střední: Schůze se konají každé 2. pátek v měsíci v 8 hodin večer, v Sokole Chicago. Názevnick: May Konečná, 1833 S. 56th Ct., Cicero, Ill.; I. místonázevnicka a vedoucí dorostenek: Lillian Šrámková, 3212 S. Harding Ave.; II. místonázevnicka a vedoucí žactva: Zdeňka Tintěra, 2111 S. 59th Ct., Cicero, Ill.; zapisovatelka: Máňa Jeníček, 3423 S. Euclid Ave., Berwyn, Ill. Členky názevnickta: Marie Fuka, Irene Marek, Mildred Svoboda, Bobbie Růžička, Rose Lejhanec, Blanche Tuma, Violet Doubek, Eleanor Navrátil.

Vzdělávací sbor župy Střední: Předseda:

ŽUPA ZÁPADNÍ, OMAHA, NEB.

Ústřední výbor koná své schůze každé druhé pondělí v 8 hodin večer v síni Těl. Jed. Sokol Omaha, S. 13th St., Omaha, Neb. Starosta: Š. Rokůsek, 1932 S. 16th St.; jednatel: Jos. Tománek, 1708 "B" St., Omaha, Neb.

Názevnicko. Názevnick: Fr. Kopecký, 2401 "Q" St.; názevnick: Frances Hulač, 5324 Seward St. Schůze 1. středu v měsíci večer.

Vzdělávací sbor: Š. Rokůsek, 1932 S. 16th St., předseda.

ŽUPA SEVERNÍ, ST. PAUL, MINN.

Ústřední výbor: Schůze každé první pátek v měsíci v síni Č.S.P.S. v 8 hod. večer v St. Paul. Starosta: Josef Pavlíček, 792 Juno St., St. Paul; jednatel: Frank R. Vaněk, 1245 Lincoln Ave., St. Paul; názevnick: Frank Verner, 989 Scheffer Ave., St. Paul; názevnick: Mildred Pleva, 487 St. Clair St.; vzdělávací odbor: Marie Svanhauser, 957 Scheffer Str.

ŽUPA JIŽNÍ, DALLAS, TEXAS.

Ústřední výbor v Dallas, Tex.: Starosta Ben. Převrátil, 7923 Dayton Ave.; jednatel Ant. Kos, 5731 Mercedes St.; pokladník Wm. Nesuda, 3522 Frank St. Schůze 4. úterý večer v Sokolovně na Carl St. Všechny dopisy zasílat pouze na jednatele

Názevnicko: Názevnick Fr. Houzvíčka, Dallas, Texas; jednatelka Ev. Pavelková, Ennis, Tex.; názevnick Libuše Lažnovská, Ennis, Tex.

Vzdělávací sbor: Vzdělávatel Joseph Vytopil, Ennis, Tex., Fr. Rendl, 2022—2nd Ave., Dallas, Tex.

ŽUPA PACIFICKÁ, SAN FRANCISCO, CAL.

Ústřední výbor: Starosta: Vojta Plášil, 1212 Page St., San Francisco 17, Cal.; jednatel: Jos. Čížkovský, 650 Sanchez St. Schůze se konají v Sokol Hall, 739 Page St., každé 3. pondělí v měsíci v 8 hodin večer.

Názevnicko. Názevnick: F. Višek, 1435 Thousand Oak Blvd., Albany, Cal.; názevnick: O. Prince, 424 W. Almond St., Compton, Cal.

Vzdělávací sbor: Vzdělávatel a dopisovatel: Jose Čížkovský, 650 Sanchez St., San Francisco 14, Cal.